

சிரித்திரன்

18
நவம்பர் 1980

ஒருவரிடமிருந்து -

முன்பு ஒரு கோழி விற்ப விடை
தான் இப்போது ஒரு
முட்டைவிற்குது.

முன்பு ஒரு வாழைக்குடை விற்ப
விடைதான் இப்போது
ஒருவாழைப்பழம் விற
குது.

முன்பு ஒரு போத்தல், சாராயம்
விற்பவிடைதான் இப்
போது ஒரு டிராம்
சாராயம் விற்குது.

இந்த இலட்சணத்திலே தீபாவளி
ஒரு பக்கம்: தோத்தல்
ஒரு பக்கம்.

வில ரூபா 2-00

★ பிரபல தமிழக எழுத்தாளர் பாலகுமாரனின் பேட்டி உள்ளே.

வாடிக்கையாளருக்கு தங்க மனத்துடன்
நிபாவளி வாழ்த்துக்களைக் கூறுகிறோம்.

சுத்தமான 22 காரட் தங்கம்!

ஜாலமோ என்று மயங்கவைக்கும் டிசைனர்கள்!!

தாரகாவின் மினுமினுப்பு!!!

எல்லாம் இணைந்தவை தான்
சுஜாதாவின் ஆபரணங்கள்

நவீன மோஸ்தரில்
நங்கையர் மனம் நாடும்
நாகரீக நகைகளுக்கு

சுஜாதா ஜூவல்லர்ஸ்

214, கஸ்தூரியார் வீதி.

யாழ்ப்பாணம்.

மாரி: வாடகை வீட்டில் இருப்போர் வீட்டுச் சொந்தக்காரனை வையும் காலம்.

திபாவளி: ஆடு, கோழியின் மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்படும் நாள்.

பத்திரிகை: அழுத்தகத்திலிருந்து வெளிவரும் செய்தித் தாள். இரத்தழுத்தம் ஏற்படுத்தும் குணமுடையது.

குடிகாரன்: தன்னிலாசத்தைப் பிறரிடம் கேட்டு அறிபவன்.

ஐ.நாசபை: அரசியல் ஞானிகளின் தந்தக் கோபுரம்.

பசி: எழுத்தாளன் பேஷுவிற்கு அது கருவூலம். அரசியல்வாதியின் வாய்க்கு அது தாம்பூலம்.

நகை: திருடர்களுக்கு திருமதிகள் செய்யும் சொர்ணதானம்.

அயலவன்: அந்தரங்க காரியதரிசி.

வாசகர்களுக்கு!

எமது இதயம் கனிந்த தீபாவளி வாழ்த்துக்கள். அத்துடன் தீபாவளிப்பரிசாக திரு. கே. ஆர். டேவிட் அவர்களின் "பாலேவனப் பயணிகள்" எனும் குறுநாவலையும் டிசெம்பர் சிரித்திரன் இதழில் ஆரம்பிக்க உள்ளோம். திரு. டேவிட் அவர்கள் தனது குறுநாவலைப்பற்றி எழுதிய சிறு குறிப்பையும் தருகின்றோம்.

பாலேவனப் பயணிகள்

இக் குறுநாவலில் வருகின்ற நாயகனின் பெயர் உக்குள்இ ளமையில் சமுதாயத்தாக்குதல்களுக்குள்ளாகிவளிதவறிப் போனவன் உக்குள்.

சமுதாயத்திலுள்ள கெட்டகாரியங்களின் மொத்தவடிவாக மட்டுமல்ல சமுதாயத்தின் அளவு கோலாகவும் உக்குள் நிற்கிறான்.

இவனைப் போன்றவர்களை உற்பத்தி செய்கின்ற இந்தச் சமுதாயத்தின் ஆணிவேர் அறுக்கப்பட வேண்டும்.

படித்த உலக அனுபவமிக்க அன்ரனி மாஸ்டர் அதற்கான வழியைக் கூறுகின்றார்.

இந்தச் சமுதாயத்தின் ஒரு மூலையில் ஒலைக்குடிசைக்குள் கிடக்கின்ற அன்னம்மாக்கிழவியும் அதற்கான வழியைக் கூறுகின்றாள்.

இருவரது கருத்துக்களும் சொல்லுகின்ற முறையில் வேறுபட்டிருப்பினும், உள்ளடக்கத்தில் ஒத்ததாகவே இருக்கின்றன!

உக்குள் திருந்துகிறான். திருந்திய நேரத்தில், சிறைச்சாலைக் கதவுகள் அவனுக்காகத் திறக்கப்படுகின்றன!...

உக்குளைப் போன்றவர்களின் ஜனனிப்பிலேயே அவர்களின் எதிர்காலமும் மரணிக்கின்றது!

இக் குறுநாவலின் கருவூலம் வெறும் கற்பனையல்ல.

□ என்னப்பா நீ கட்சி மாறிவிட்டியாமே!

● சனியும் வியாழனும் அடிக்கடி இடம் மாறுது. அதைக் குறை கூறுவாரில்லை. நான் மாறி ஒலத்தான் பெரியகுற்றம்.

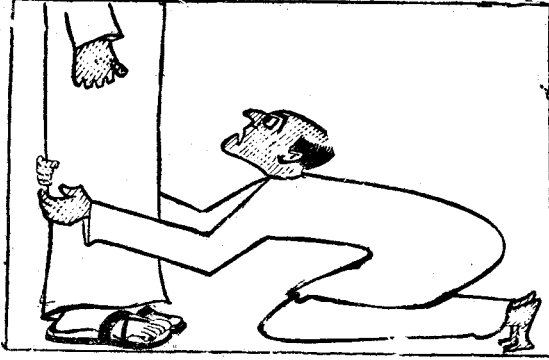
— அதிமதுரம்

படத்திற்கு ஒரு படம்—3
வேலிதாண்டிய வெள்ளாடு

பொருத்தமான தலைப்பு கொடுத்து பரிசு பெறுபவர்.

எஸ். உவைதீன்
தங்கலை ரோட், ருகம.

படத்துக்கு ஒரு படம்—4

பொருத்தமான தலைப்பை எழுதுங்கள்.

● ஆங்கிலம் தெரியாது... ஆங்கிலம் பேசுகியே!

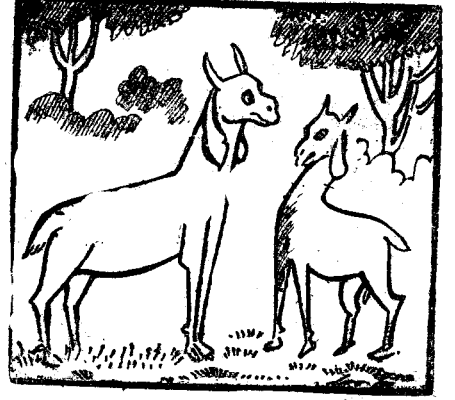
□ மகன் அனுப்பிய விஸ்கி கொஞ்சம் குடித்தான்.

ஆசிரியர்: என்ன புலவர் சந்திரனைப் பற்றி நீண்ட கவிதை பாடியிருக்கிறீர்களே!

புலவர்: கூரையில்லா வாடகை வீட்டில் வேறு என்ன தெரியும்.

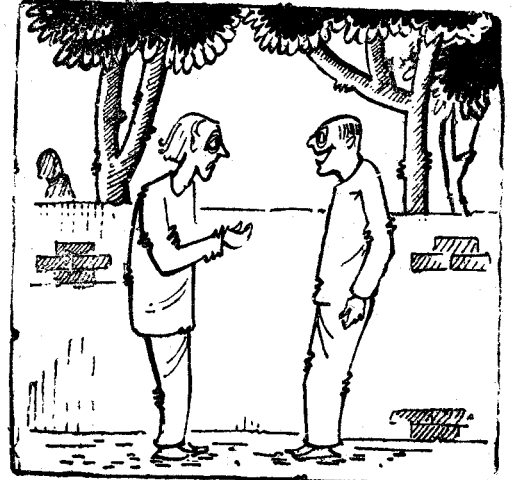
— அதிமதுரம்

1965 ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் இதழில்
வெளியான கார்டுன்

ஆண் ஆடு: என் காதலுக்கு என்ன முடிவு சொல்கிறாய்.

பெண் ஆடு: தீபாவளிக்குப் பின் உயிரோடிருந்தால் பதில் கூறுகிறேன்.

எழுத்தாளன்: நான் மல்யுத்த வீரனைக் கதாநாயகனாக வைத்துக் கதை எழுதித்தந்தேனே. உங்கள் விமர்சனம் என்ன?

ஆசிரியர்: சதை அம்சமுள்ள கனமான கதை.

● ஏனப்பா நீ ரெயிலர் வேலைக்கு வந்தாய்.

□ ஒரு ரெயிலரிடம் தீபவாளுக்கு சட்டை தைக்கக் கொடுத்தேன்... இன்று போய் நாளாவா என்று நித்தமும் சொன்னேன். ரோசத்தில் ரெயிலர் வேலை கற்றிட்டேன்.

விழா

துர்க்கை
லக்ஷ்மி
சரஸ்வதி
மூவர்க்கும்
மும்மூன்று
ஒன்பதுநாள்
நவராத்திரி.
சீதனம்
இல்லாத
பெண்களுக்கோ
நித்தம்
சிவராத்திரி

— ரதிபா

கவித்துவம்

கவியென்றால் அது
கண்ணீரை மாற்ற ஒரு
விதிசெய்ய வேண்டும்.
கவியென்றால் அது
காயத்தை ஆற்றும் ஒரு
மருந்தாக வேண்டும.
கவியென்றால் அது
வீரத்தை ஊட்டும் ஒரு
முரசாக வேண்டும்.
கவியென்றால் அது
காலத்தை வென்ற ஒரு
கருத்தாக வேண்டும்.

— சுமதா

வெம்பல்

நானே மலரவேண்டிய
இன்றைய மொட்டுக்கள்
இன்றை மலர்விக்கப்படுவதால்
இன்று
அவை மொட்டுக்களல்ல
நானே
அவை மலர்களுமல்ல.

— பிரசன்னா

நரகாசுரன் உயிர் பெற்று வந்தால்

- லெபனனில் இப்படியும் கொலையா... வெட்கம் வெட்கம்.
- நகரத்தை அழிக்காது உயிரைக் குடிக்கும் நியுட்ரன் குண்டா...
- இடி அமினைச் சந்திக்கலாமென்றால் அந்தப்பாவி எங்கே.
- சுத்தமான நல்லெண்ணை வைத்து முழுக் வேண்டுமென்றல்லவா விரும்பினேன். கலப்பட எண்ணையல்லவா வைத்து முழுகுகின்றார்கள்.
- என்னுடைய கொண்டாட்டத்திற்கு சினிமா நட்சத்திரங்களின் படத்தையா தீபாவளிக் கரட்டில் அச்சிடுகிறார்கள்!
- ஹிப்பிப் பையன்கள் முழுகி என்னைக் கனம் பண்ணிறார்கள் இல்லையே!

முதல் பைத்தியம்: சர்ச்சில் ஒரு பைத்தியம்.

இரண்டாம் பைத்தியம்: ஏன்?

மு. ப: அவர் பிரான்ஸுக்கு டினருக்குப் போய் மேசையில் உட்கார்ந்த பின்பு தான் பல் செட்டை மறந்து போய் வந்திட்டார் என்பதை உணர்ந்தாராம்.

இ. ப: சர்ச்சிலிலும் பெரிய பயித்தியக்கூர்ரங்க உலகில் இருக்கிறாங்க.

மு. ப: அப்படியா!

இ. ப: ஆமா... பெரிய தீ அணைக்க வந்த பவுசர், எரியுமிடத்திற்கு வந்த பின்புதானாம் பவுசரில் தண்ணி இல்லை என்பதை தெரிந்து கொண்டார்களாம்.

சிரித்திரன் பேனா நண்பர்

சிரித்திரன் “பேனா நண்பர் கழக”த்தின் மூலம் ஏராளமான வாசகர்கள் பேனா நண்பர்களாகியிருப்பீர்கள். அப்படி நீங்கள் பெற்ற நட்பைப் பற்றிச் சுருக்கமாக எழுதி அனுப்புங்கள். பேனா நண்பர் தொடர்பில் உங்களைக் கவர்ந்த கடிதத்தையுமி் அனுப்புங்கள். அவற்றைப் பிரசுரித்து உங்கள் நட்புக்கு ஆசி கூறுவோம்.

காதலி: நீங்க இந்தத் தீபாவளிக்கு எண்ணை வைத்து முழுக வேணும்.

ஹிப்பி: எண்ணை முழுக்குப் போட முடியாது... வேணுமென்றால் காதலுக்கு முழுக்குப் போடுகிறேன்.

☐ தீபாவளிக்கு முறுக்கு ஓமப் பொடி வேண்டாம்.

● ஏன்?

☐ உந்தச் சிக்கல்பலகாரங்கள் சாப்பிட்டுத்தான் தமிழன் அரசியலும் சிக்கலாயிருக்கிறது.

— அதிமதுரம்

சுலோகப் போட்டி

கடந்த இதழில் சர்வதேச அகதிகளின் ஆதரவாகச் சுலோகங்களைப் புதுமையாகச் சுவைபட எழுதியனுப்பும்படி வாசகர்களைக் கேட்டிருந்தோம். நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சுலோகங்கள் கிடைத்தன. அவற்றில் கீழ்காணும் சுலோகம் பரிசுக் குரியதாகத் தெரிந்ததெடுக்கப்பட்டு 10 ரூபாய் பரிசுனைப் பெறுகிறது.

“ஐக்கியம் ஏட்டிலே
அகதிகள் நாட்டிலே”

எழுதியனுப்பியவர்: ம. தங்கவேலு
நல்லூர்.

பாராட்டுக்குரியவை:

“அகதிகள் உருவாக்கம்
அரசியல் அநாகரீகம்”

த. சண்முகம் கல்முனை.

“அமைதி குடியேற
அகதிகளைக் குடியேற்று”

ம. சந்திரபோஸ்
யாழ்ப்பாணம்.

“அகதியை ஏற்பாரை
அகிலம் ஏற்கும்”

வி. ராசேஸ்வரி
திருகோணமலை.

“அகதிகள் கண்ணீர்த்துளி
அணுகுண்டிலும் பயங்கரம்”

A. M. S. காதர்
மட்டக்கிளப்பு.

“அகதிகள் தஞ்சம்
அன்புள்ளார் நெஞ்சம்”

த. ரஞ்சனி
மட்டக்கிளப்பு

அடுத்த சுலோகப் போட்டிக்காக தற்போது குன்றிவரும் இளவயதினரின் ஒழுக்கத்தைச் சீர்ப்படுத்தும் முறையில் சுலோகங்களை எழுதி அனுப்புங்கள். கடந்த சுலோகப் போட்டியில் ஆர்வத்துடன் பங்கு பற்றிய வாசகர்கள் எல்லோருக்கும், சிரித்திரனின் பாராட்டுகள்.

புடவைப் பூங்கா!

வனிதையர் வண்ண ஓவியமாகத் திகழ
வானவில் வர்ணங்களில்
வகை வகையான தினிசுகளுக்கு!

☐

☐

☐

☐

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்.

கணேசன் ஸ்ரோர்ஸ்

Kanesan Stores

63, 78, K. K. S. Road,
Jaffna.

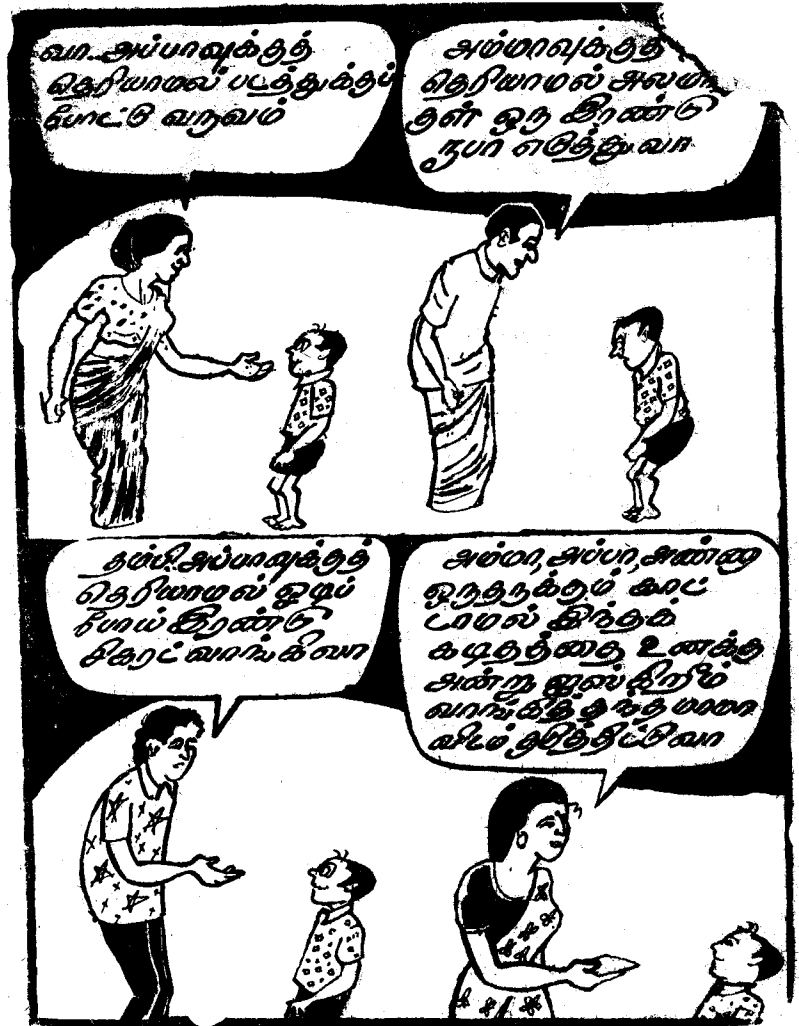
T'Phone தொலைபேசி: 7169, 8025

பொண்ணை
கில்லாமல் கன்யாணம்
பண்ண மறுக்கிறார்கள்!

அது அரசாங்கம்
தடுக்கும் பொண்ணை
அறிவிச்சோறு
சாப்பிடும துணம்

என்னடக்கப் பம்பாய் ஸ்டாப்.
வற்றிற்கும் தட்டுப்பாடு உருசி
மருந்திற்குத் தட்டுப்பாடு உருசு!
ஸ்டாப் இன்னைக்கு
பெட்ரோலுக்கு

உஷா சிவசுமாரன்
பாய்.

ஆண்கள் காதல் காலத்தில்
அனீக்கும் வாக்குறுதிகளை
நம்பலாமா?

ப: சத்தனா சோப்பில் எழுதிய
எழுத்து.

....

க. ராமநாதன், குராவத்தை.

கே: குடிசை மருமகனை மாமியா
குக்குப் பிடிக்குமா?

ப: தீபாவளிக்கு புதுச்சேலை
கொண்டு வந்தால் "குடித்தா
லும் வீட்டுக்கு அவர் ஒரு
குத்துவிளக்கு" என்று குழை
வான்.

....

க. ராஜினி, கொக்குவில்.

கே: மருடியாரே உமக்கு மரணம்
இருக்கா?

ப: பணம் இல்லாதவன் தான்
"உம்மிடம் பணமிருக்கா"
என்று கேட்பான்.

....

சி. பரமநாதன், வவுனியா.

கே: மனிதன் மனிதனை வம்படி
மதிக்கின்றான்.

ப: கலைமதானி என்று திரைக்
கிண்டி. குற்றம் கமத்து
கின்றனே!

....

ஏ. ராசநாதன் கொட்டாச்சேலை

கே: மனிதன் மிருகத்திலிருந்து
பிறந்தவன் என்பதை நம்பு
கின்றாரா?

ப: லெபனன் இனக் கொலைக்
குப் பிறகு மாநீர் நம்ப
வில்லை.

....

சி. தாமோதரம், துள்ளை.

கே: கொலைச் செய்தி சென்றித்து
அனுப்பும் பத்திரிகை நிரூபி
ப்பற்றி உமது கருத்து.

ப: கடலைக் குருவி.

எம். எஸ். இப்பால், மட்டுநகர்.

கே: உண்மைக்காக வாழ்பவருக்கு
இன்று கௌரவம் வாழ முடி
யுமா?

ப: இன்று உண்மையின் அறு
வடை வறுமை.

....

பவானி, சோமசுந்தரம்,
திருவிழிவேலி.

கே: மக்களின் மூலநேற்றத்திற்கு
உதவாத திரைப் படங்களை
ஒரு பட்டமாளிகைகள் பற்றி
உமது கருத்து.

ப: நேரம் கொல்லும் கசப்புக்
கடைகள்.

....

எம். எம். ரஹீம், சாயந்தாமனாடு.

கே: எவன் முட்டாள் எவன் நமது
முட்டாள்.

ப: தன் முன்னேற்றத்தை விரும்பும்
பாதவன் முட்டாள். முன்
நேற்றத்தை விரும்பாதவனை
முன்னேற்ற முயல்பவன்
முழு முட்டாள்.

....

க. தர்மசேனா, வானச்சேலை.

கே: கத்தோர் வேலை முடிந்தால்
நேரே வீட்டிற்கு வந்திட
வேண்டுமென்று மனைவி சட்
டம் போட்டிருக்கிறாள்.

ப: சிலர் திருமணம் செய்திட்டு
அவசரகாலச் சட்டத்தின்
கீழ்த்தான் வாழ்கின்றார்கள்.

செ. முத்துராசா, பண்டாரவளை

கே: மஹாகவி பாரதியின் எழுது
கோல் பற்றி யாது கூறுகின்
றார்.

ப: அந்தக் கவிஞரின் எழுது
கோலை மந்திரிக்கொண்டு
கூறவா அல்லது நெம்பு
கோலென்று கூறவா. பிரங்கி
என்று கூறவா, அல்லது புல்
லாங்குழலென்று கூறவா—
மயக்கமாய்க்குத் தம்பி.

....

சி. சிவநேசன், அச்சவேலி.

கே: இலங்கையில் யாரி சிறந்த
சட்டத்தரணி?

ப: தரணியில் மனைவி என்பவன்
சிறந்த சட்டத்தரணியே!
சம்பளத்தினைத் தந்து கணவ
னைக் குற்றவாளிக் கூண்டில்
ஏற்றி குறுக்கு விசாரணை
செய்ததை நீர் பார்த்ததில்
லையா!

....

எஸ். உதயகுமார், முல்லைத்தீவு.

கே: உமது திறமைகளை எங்கு
கற்றுக் கொண்டீர்.

ப: மனைவி, திறமையில்லாத
தென்றல்லவா திட்டித்தீர்க்
கின்றான். "கோழியரவது
நானு முட்டை" போடுது
சாப்பிடுவதற்கு. நீ என்ன
போடுறாய்" என்றல்லவா
கேட்கின்றான்.

சி. குகானந்தன், கண்டி.

கே: தந்தைக்கு சாராயம் வாங்கிக் கொடுக்கும் மகன் பற்றி உமது கருத்து?

ப: தந்தைக்கு கொள்வளி வைப்பதற்கு அவசரப்படும் ஆண்மகன்.

....

கலைப்பிரியன் M. S. உயிணங்குணப்

கே: அடிக்கடி விலைவாசியைப் பற்றிப் பதில் எழுதுகின்றீரே... நீர் பட்டினிப் பட்டாளத்தில் சேர்ந்தவனா?

ப: உணவுப் பதுக்கல் குகையின் பெருஞ்சாலிகல்லவே நான் விலைவாசியைப்பற்றிக் கவலைப்பட்டாமலிருப்பதற்கு.

....

செல்வி மீரா விவநாயகம், திருகோணமலை.

கே: எது இனிது நகர வாழ்க்கையா அல்லது கிராம வாழ்க்கையா?

ப: நகர வாழ்க்கை அவசரத் தகை அபகரம் பேசுகிறதே

....

செல்வத்துரை, மல்லாசுமி.

கே: இன்றைய கலிகுன் வயிர முத்து பற்றி மருடியார் என்ன கூறுகின்றீர்?

ப: சிலகவிதைகள் வைர அட்டியுடன் சிலகவிதைகள் முத்து மாலைகள்.

....

சி. முத்துக்குமாரன், மாத்தளை.

கே: எப்படிப்பட்டவனாக ரசமான இலக்கியம் படைக்க முடியும்?

ப: கஷ்டத்தில் முதிர்ந்து கவலையில் பழுத்தவனாக தான் ரசமான இலக்கியம் படைக்க முடியும்.

எம். எம். முகவு, மன்னார்.

கே: உலகிற்கு எதால் நன்மை உண்டு எதால் தீமை உண்டு?

ப: ஆயுதக்குறைப்பால் நன்மை உண்டு. ஆடைக்குறைப்பால் தீமை உண்டு.

....

செல்வி சிவச்செல்வி, கனகசபை, கரவேட்டி.

கே: கல்விவா செல்வமா வீரமன மெவாணது?

ப: முக்காலிக்கு எந்தக் கால முக்கியமானது என்று கேட்கலாமா?

....

சி. கருணாகரன், உடுப்பிட்டி.

கே: சந்திரன் உமது கண்களுக்கு எப்போது அழகாகத் தென்படுகின்றன?

ப: முகில் துலகால் தன்னை மூடியிருக்கும் போது.

....

சிரீத்திகணேஷ், சங்கரன்.

கே: தமிழ் மாணவர்களின் கல்வி இன்று மந்த நிலையில் இருக்கின்றது. எமது கல்விமான் கள் என்னோரும் தாக்குவன்ருர்களா?

ப: இல்லை. ஆக்காளக்கொல் வாம் ஆத்தமாளுக்கும் ஓமா னுக்கும் மேயப் போய்விட்டன.

....

எச். சுச். துணியா, மருதமுனை.

கே: உலகில் கலையானது எது? கடினமானது எது?

ப: தந்தையாவது கலயம். தந்தையாய் இருப்பது கடினம்.

ம. கப்பிரமணியம்,

திருகோணமலை.

கே: மெளனம் பொன்னானது. உண்மையா?

ப: ஒருதன் மெளனமாக இருந்தால் முட்டாளென சந்தேகத்திற்கு இடமுண்டு அவன் வாய் திறந்தால் அது நிரூபணமாகிவிடும்களவா.

....

சி. குகானன், உரும்பரையி.

கே: மருதுவாரே... நம்மவர் சேர் பொன்னம்பலம் ராமநாதன் மறந்துவிட்டார்களா?

ப: யார் சொன்னது. நம்மவர் திருமணம் செய்துக் கொடுத்து அவரின் உடையையல்லவா உடுத்தி எங்களுக்கு அவரை ஞாபகப்படுத்துகின்றார்கள்.

....

சி. சிவலோகநாதன்,

கரவேட்டி.

கே: இறைவன் எப்போது சிரிக்கின்றான்.

ப: சிரைட் புகைப்பவனைப்பார்த்து சோதிடன் "நீ தூறு வயது நிரம்பியவன்" எனக் கூறும் போது.

....

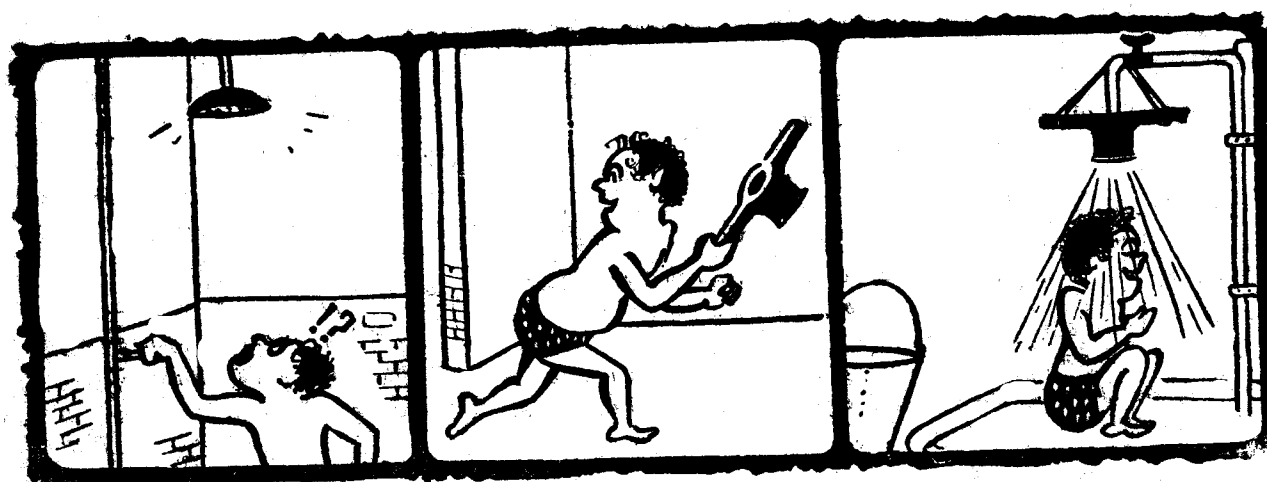
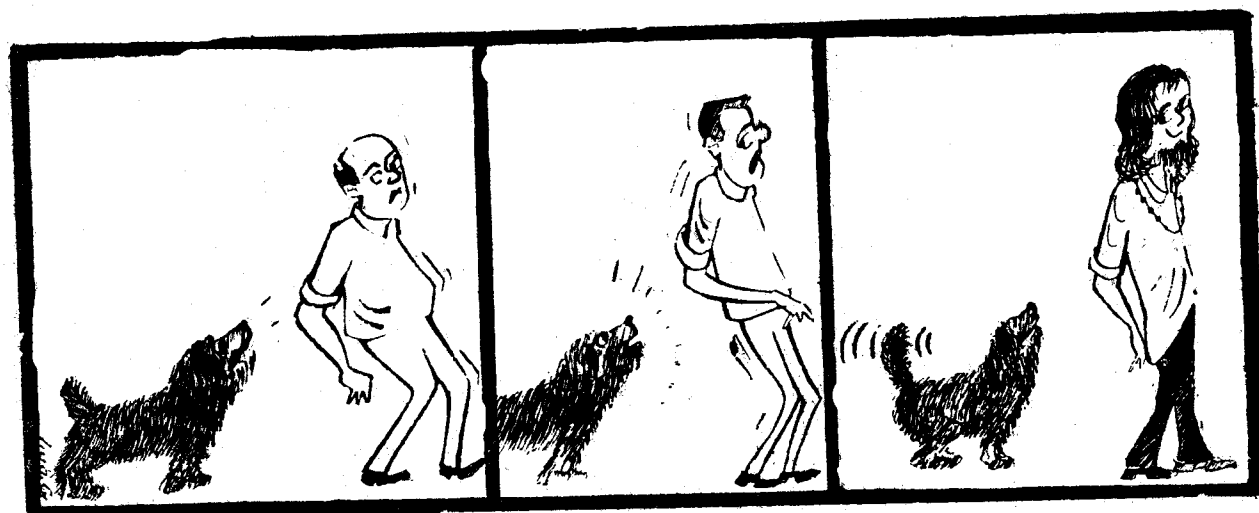
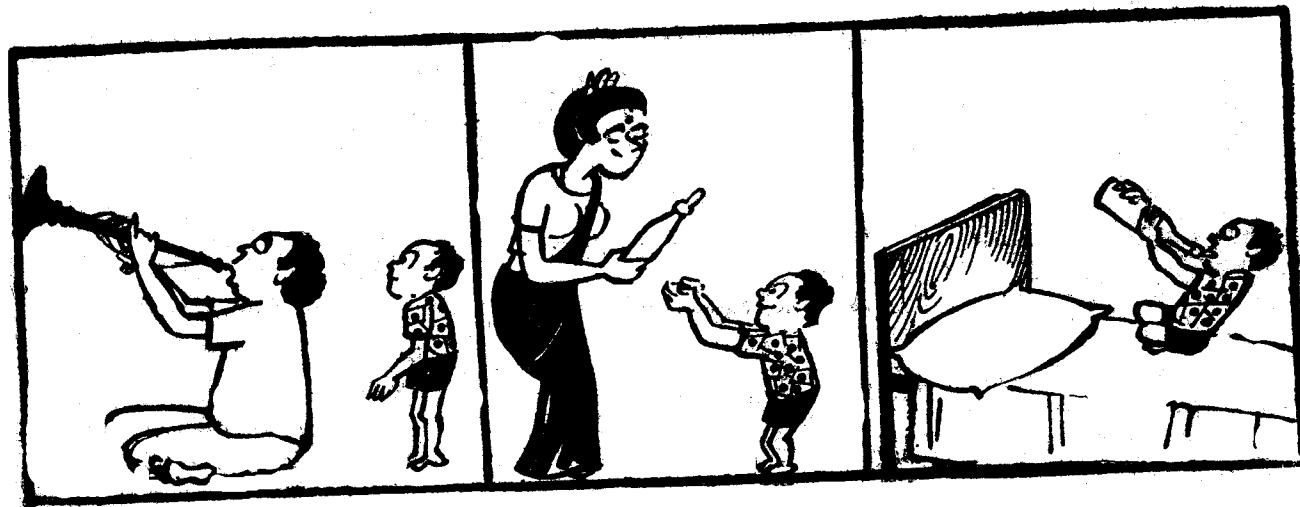
பெ. பரமேஸ்வரன்,

மட்டுநகர்.

கே: இலங்கையில் இடதுசாரி இயக்கத்தின் நிலை என்ன?

ப: ஒன்றை ஒன்று இடது எறிந்து கொண்டிருப்பதால் முன்னேற்றமில்லாமல் இருக்கிறது.

19-வது ஆண்டுப் பவனியில் சிரித்திரன்

பாரதி நூற்றாண்டு விழா சிறுகதைப் போட்டியில் 3வது பரிசு பெறும்

தனி ஒருவனுக்கு

— அன்ரனி மனோகரன் —

சுளகிற்குள் கிடந்த பழைய தினசரி பத்திரிகை யின் மேல் நன்றாக அடுப்பில் வாட்டிய வாழையிலையை வைத்துவிட்டு அதற்குமேல் சோற்றை அள்ளிப் போட்டுக் கொண்டிருந்த செல்லமணியின் காதில் குழந்தை 'வீல்' என்று அமும் குரல் கேட்டு திடுக்கிட்டாள்.

“கடவுளே!... குழந்தை ஏணியிலிருந்து விழுந் திட்டுதோ?...”

பதறியபடி எழுந்தவள் முன்பக்கத்தை நோக்கி ஓடினாள்.

“இந்த நாசமா போன பிள்ளை எங்கை போட்டு தோ?...” என்று புறுபுறுத்தபடி ஏணியில் கிடந்து அழுத குழந்தையை வாரி எடுத்து மார்புடன் அணைத் துக் கொண்டாள்.

“என்ன குஞ்சு?... பிள்ளைக்கு நடந்தது?...” என்று அன்புடன் கூறிக்கொண்டு திண்ணையில் அமர்ந்தவள், மார்பு சட்டையை நீக்கி பிள்ளைக்கு பால் கொடுக்கத் தொடங்கினாள்.

குழந்தையின் அழுகை அடங்கி, அதற்கான காரணங்கள் வெளிச்சமாயிற்று. அதன் தலையை ஆதரவுடன் நீவி கொடுத்தவள், திடீரென்று மகனின் ஞாபகம் வந்து, பெருங்குரல் எடுத்து கத்தினாள்.

“டேய்!... ராஜேந்திரா... இஞ்சை வா!...”

அவள் எண்ணியது போல் அடுத்த வீட்டில் இருந்து தான் குரல் கேட்டது.

“வாறன் அம்மா!...”

“எங்கையடா போனனி!... ராஜியை எல்லே பாத் துக் கொண்டிருக்க சொன்னான்!...”

பதுங்கி, பதுங்கி வந்த பையன். தாயின் கோபத்தை யுணர்ந்து தள்ளி நின்று கொண்டான்.

“ஓடிப்போய் அடுப்படியிலே இரு!... அய்யாவுக்கு கொண்டு போக சோறு காய்ச்சினான்!... அது திறந்து கிடக்கு!...” என்று அவள் சொன்னதுதான் தாமதம் பையன் தப்ப வழி கிடைத்ததே என்றெண்ணி வீட்டினுள் ஓடினாள்.

குழந்தைக்கு பாலைக் கொடுத்துவிட்டு எழுந்தவள் அதனை ஏணைக்குள் கிடத்தி அதனை ஆட்டி, குழந்தை அடங்கியதும் வேகமாக அடுப்படிக்குள் நுழைந்தாள்.

சோற்றுப்பானையை ஆவலுடன் பார்த்துக் கொண் டிருக்கும் மகனைக் கண்டதும் அவளின் கண்கள் துளிர்த்து விட்டன.

“பிள்ளை சோத்தைக் கண்டு எத்தனை நாள்?...” கடந்த ஒரு கிழமையாக ரொட்டியும் பானும் தான்!...

வேகமாக வேலையில் இறங்கினாள்.

சோற்றைப் போட்டு, அதற்கு மேல் கறியை விட்டு பார்சலைக் கட்டிக் கொண்டிருந்தவளின் காதில் மகனின் குரல் கேட்காமல் இல்லை.

“அம்மா!... எனக்கு சோறு இல்லையா?...”

“கோப்பையை கழுவிக்கொண்டு வாணை!... பிள்ளைக்கு போட்டு தாறன்!...”

கோப்பையை கழுவிக்கொண்டு பிள்ளை வந்தது.

பாணைக்குள் மிச்சம் சொச்சமாக கிடந்த சோற்றை அள்ளி போட்டுக் கொடுத்துவிட்டு எழுந்தவள், பையனிடம் கூறினாள்.

“ரரஜேந்திரா!... நான் அய்யாவுக்கு சாப்பாடு கொடுக்க ஆஸ்பத்திரிக்கு போட்டு வாறன்!... நீங்கள் சாப்பிட்டு போய் ராஜிக்கு பக்கத்திலே இருக்கோணும்.

போகாதேயுங்கோ... நான் கெதியாக வந்தி
கூறவேண்டிய விதத்தில் கூறி வைத்தாள்.
மமா!..."

அவள் என்ன என்பது போல் திரும்பினாள்.
"கணேஷ் வீட்டிலே எல்லாம்... நாளைக்கு பொங்
கப் போயினமாம்!... நாங்களும் நாளைக்கு பொங்குறது
தானே?..."

"ஓம்!... கட்டாயம் பொங்குவம்!..."

அவளுக்கு இருக்கும் அவசரத்திலே, குழந்தையின்
கேள்வியை ரசிக்கும் தன்மை அவளுக்கு இல்லை.

வேகமாக சீலையை மாற்றியவள் சாப்பாட்டு பார்க்க
சலுடன் வேகமாக வெளியேறினாள். "இண்டைக்கு
சிரமதானம் செய்த ஆக்களுக்கு சம்பளம் குடுக்கப்
போயினமாம்!... கெதியா போட்டு வந்தால் தானே!"
என்ற இனிப்பான செய்தி, அவளின் நடையை வலுப்
படுத்தியது.

□ □ □ □

வறட்சி காலங்களில் மேற் கொள்ளப்படும் சிரம
தானங்களுக்கு அரசாங்கத்தால் இலவசமாக மா, பால்
மா போன்றவை வழங்கப்படும். இம்முறை மாவுக்கு
பதிலாக காசு வழங்க தீர்மானித்திருந்தார்கள். அதைப்
பெற்றுக் கொள்ள ஆண்களும், பெண்களுமாக அந்த
கூட்டுறவு சங்கத்தின் முன் கூடியிருந்தார்கள். மாலை
ஆறு மணிக்கு பணம் வழங்கப்படும் என்று அறிவித்
திருந்தார்கள். ஆனால் மக்கள் ஐந்து மணிகே வந்து
கூடிவிட்டார்கள். ஆனால் இன்னும் பணம் வழங்கும்
அதிகாரிகள் வரவில்லை. அவர்கள் பொறுமையுடன் காத்
திருந்தார்கள்:

ஒவ்வொருவரினதும் மனதில் ஏக்கம் பரவிக்கிடந்
தது.

"கடவுளே!... இண்டைக்கு தரமாட்டாங்களா?...
தராட்டில்?..."

இந்தப் பணம் கிடைத்தால்தான் நாளைக் காலை எத்
தனையோரது வீட்டு முற்றத்தில் பொங்கல். பாணை
ஏறும்!...

தேரம் செல்ல செல்ல செல்லமணிக்கு பயம்
பிடித்துக் கொள்ள தொடங்கியது. நேரே ஆஸ்பத்தி
ரியில் இருந்து இங்கு வந்தவள், இன்னும் வீட்டிற்கு
செல்லவில்லை, மழைக்கால ஐந்து போலமனம் வீட்டை
நினைத்துக் கொண்டிருந்தது. "குழந்தை என்ன
பாடோ?... ராஜேந்திரன் விளக்கு வைச்சிருப்பானே?...
விளக்கில் எண்ணை இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை. அவ
ளுக்கு இல்லை.

"இண்டைக்கு காசு தராமல் விட்டால்?..."

Mrsடா: டார்லிங்

Mrடா: யேஸ் டார்லிங்

Mrsடா: வுயர் இஸ் கோப்பாய் டார்லிங்.

Mrடா: அது துபாயில் ஒரு சிறிய ஊராயிருக்க
வேணும்.

Mrsடா: தாங்கியூ டார்லிங்.

"பொங்காட்டியும் பறவாயில்லை... ஆனால் லீலா
அக்காவுக்கு என்ன பதில் சொல்றது?— மனிசி நாளை
க்கு ரோட்டிலே வந்து நிண்டு கத்தப் போகுது!..."

முப்பத்தி ஐஞ்சு ரூபா கடன்!!!...

கணவனுக்கு அந்த விபத்து நிகழ்ந்திரா விட்டால்
அவள் கடன் வாங்கியிருக்க தேவையில்லை.

அவளின் கணவன் மில்லில் மூட்டையடிக்கும் ஒரு
தொழிலாளி. எரிந்து அணைந்து சாம்பராக கிடக்கும்
உயிக்குள் நெருப்பு மறைந்து கிடக்கும் என்பது அவ
ளின் கணவனுக்கு தெரியாத ஒன்றல்ல. ஆனால் ஏதோ
நினைவில் அன்று காலை வைத்து விட்டான்.

நெருப்பு ஒரு காலின் முழங்கால் கீழ்பகுதியை
அப்படியே அள்ளி எடுத்து விட்டது.

இறைச்சிக் கடையில் சிவந்து தொங்கும் இறைச்சி துண்டங்களின் தோற்றம்! குடும்ப செலவுக்கு காசு இல்லையே என்ற கவலையை காட்டிலும், தன் கணவனுக்கு இப்படி நடந்து விட்டதே?... பாயும் படுக்கையுமாகி விட்டாரே என்று எண்ணும் போது தான் அவளுக்கு அழுகை வரும்.

என்ன செய்வது?...

புண் ஆறி ஆள் பழையபடி நடமாட இன்னும் ஒரு மாதம் செல்லுமாம்!... அதுமட்டும் என்ன செய்வது?... மில்லுக்கு போய் வேலை செய்ய அவளுக்கு ஆசைதான்!... ஆனால் பிள்ளை பெற்று இரண்டு மாதம் தான், அதற்குள் மில்லிற்கு சென்று மாடுபோல உழைக்க அவளின் பச்சை உடம்பு கேட்டுமா?... எத்தனை நாள் கணவனுக்கு ரொட்டியையோ அல்லது பாணையோ கொண்டு சென்று கொடுப்பது என்று எண்ணித்தான் இன்று ராசாத்தி அக்காவிடம் ஒரு கண்டு அரிசிவாங்கி சோறுக்கினாள். அது கூட அவளுக்கு கிடைக்கவில்லை.

ஏதோ அரசாங்கம் இவர்களைப் போன்ற ஆட்களின் நிலை கண்டு கொடுத்த சிரமதான வேலைக்கு தான் அவளால் செல்ல முடிந்தது.

அப்படி பெரிய தொரு வேலை ஒன்றும் இல்லை.

ஒழுங்கைகள் துப்பரவாக்குவது, சிறு பற்றைகள் வெட்டி புதுப்பிப்பதைகள் அமைத்தல், ஆண்கள் வெட்டித்தரும் மண்ணை அள்ளிச்சென்று குளக்கட்டுக்கு இடுதல், அதிலும் இவளுக்கு பச்சை உடம்புக்காரி என்ற கருணை. இதே கருணையை அவளால் எப்படி மில்லில் பெறமுடியும்?...

அரசாங்க வேலை அரசாங்க வேலைதான்!... தனியார் வேலை தனியார் வேலைதான்! இந்த முறை சிரம தானத்தில் இருபத்தி ஐந்து நாட்கள் வேலைக்கு போயிருக்கிறாள். எப்படியும் அவளுக்கு எண்பது தொண்ணூறு ரூபா கிடைக்கும் என்று அவள் உறுதியாக நம்பியிருந்தாள்.

நாட்கூலி மூன்று ரூபாவும் சில சதங்களும் என்று இருக்கும் போது இதைவிட அதிகமாக அவளால் எப்படி எண்ணமுடியும்?...

ஜீப் ஒன்று வந்து எல்லோர் வயிற்றிலும் பாலை வார்த்தது.

இதுவரை பொறுமையாக இருந்த சனம், ஜீப் பைக் கண்டதும் விழுந்தடித்து மற்றவனை தள்ளி விழுந்து... ஓடிச் சென்று வரிசையில் நின்று கொண்டார்கள். செல்லமணியும் தன்னால் இயன்றளவு முயன்று ஓரிடத்தில் நின்று கொண்டாள்.

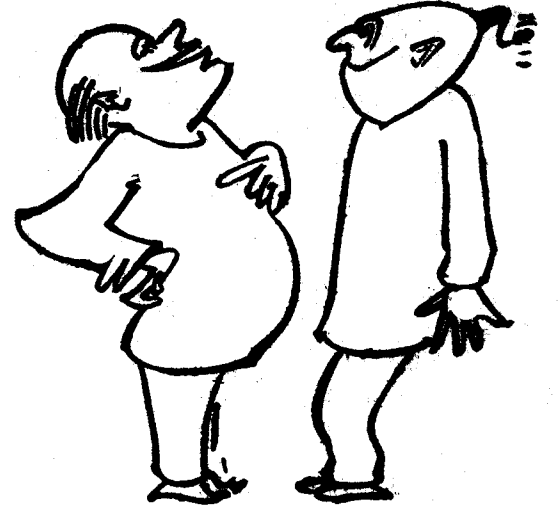
“இவங்கள் காசு தரேக்க... சந்திக்கடி டிப் போடுவாங்கள்... பாணையும் வாங்கேலாது நும் வாங்கேலாது... காலமைக்கு வெள்ளை தான் எல்லாம் வாங்கிக் கொண்டு வந்து வேணும்!... பாவம் பிள்ளை எவ்வளவு ஆசையாக டது?... எப்படியும் பிள்ளைக்கு பொங்கிக் கொடுக்க வேணும்!...”

கியூ கிழட்டு மாடு போல் அசைந்து கொண்டிருந்தது. மக்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சங்கத்தை விட்டு சந்திக் கடையை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

கனகரெட்டினம் வாத்தியார் புத்தகமும் கையுமாக அங்காங்கே உலாவிக் கொண்டிருந்தார்.

செல்லமணி முன்னே நின்ற பொன்னம்மாவின்காதைக் கடித்தாள் “என்ன பொன்னம்மா?... வாத்தியார் வந்திருக்கிறார்?... அவரும் சிரமதானம் செய்தவரோ?...” என்றாள் சிரிப்புடன்.

“இல்லை செல்லமணி எங்கட கிராம முன்னேற்ற சங்கம் ஏதோ கொண்டாட்டம் நடத்த போகுதாம்! அதுக்கு காசு சேக்கிறார்!...”

□ பொல்லாத வெறி தரும் மது ஒன்று தயாரிக்கப் போகிறேன்... அதற்கு ஒரு பொருத்தமான பெயர் சொல்லுங்க பார்க்கலாம்.

● அரசியல் வாதி.

— ஜோக்கிரட்டஸ்

சிசன் பொறுத்த இடத்திலேதான் வந்து நிற்

னகரெட்னம் வாத்தியாரின் குரல் அவளின் காதி முட்டி மோதாமல் இல்லை. அன்றைய புலவர் மார் அரசனையும் பணக்காரனையும் தான் புகழ்ந்து பாடினார்கள். ஏன் எங்களைப் போன்ற ஏழைகளை பற்றி பாடேல்ல!... பாடினாலும் காசு சிடையாது எண்டது தான் முதல் காரணம்! ஆனால் பாரதியார் மட்டும் தான் எங்களைப் பற்றி, எங்களுக்கு நடக்கும் அநீதி களைப் பற்றி கவிதை தெயுத்திருக்கிறார். “தனிஒரு வனுக்கு உணவில்லை எனில் சகத்தினை அழித்திடு வோம்! என்று எங்களைப்பற்றி பாடிய அந்த மனிச னின் நூற்றாண்டுதான் இந்த ஆண்டு. அந்த பெரும கனுக்கு நாங்கள் எல்லாரும் சேர்ந்து பெருவிழா ஒன்று எடுக்க வேணும்!... அதுக்கு உங்களிட்ட உதவி கேட்டு வந்திருக்கிறோம்!... உங்களாலை இயன்றதை தரும்படி தயவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறோம்!... சுழற்றி விட்ட பம்பரம் பேரல் வாத்தியார் அங்குமிங்கும் உலாவிக்கொண்டிருந்தார். அவர்களின் சிரமதான வேலைகளுக்கு பொறுப்பாக இருந்த கங்காணி அறை வாசலில் வந்து நின்று அதட்டினான்.

“கும்மா!... சத்தம் போடாமல் பேசாமல் நில் லுங்கோ... அங்கை உள்ளுக்கு அவைக்கு இடைஞ்ச லாக இருக்குதாம்!... பிறகு காசு தராமல் போயிடு வினம்!...”

அவன் போய்விட்டான்.

முன்னுக்கு நின்று கொண்டிருந்த பொன்னம்மா திரும்பினாள்.

“போன முறை உவனுக்கு பத்து ருத்தல் மாவை தாரவாத்தனான்!...”

“ஏன்?...?”

“முண்டு நாள் வேலைக்கு போகேல்ல... அதுக்கு அவன் தான் டாப்பிலை வந்தது எண்டு போட்டது எண்டு சொன்னான்!... பிறகு என்னடா எண்டால் மா வேண்டிக் கொண்டு வரேக்க வந்து சொன்னான். தன்ர வீட்டிலை கொண்டு போய் பத்து ருத்தல் மாவை குடுக்க சொல்லி இல்லாட்டி அடுத்த முறை சிரமதானத்துக்கு பேர் பதிய மாட்டன் எண்டு சொல் லிப் போட்டான்!... நானும் என்ன செய்யிறது?... வீட்டிலை கொண்டு பேர்ய குடுத்ததுதான்!...”

“எட நாசமா போவான்!...” செல்லமணி நாக்கைக் கடித்தாள்.

“என்னட்டையும் வந்து சொன்னவர்!... ஆனால் நான் பேரின் நாளைக்கு அளவாகத்தான் எனக்கு மா கிடைச்சது!... அதுவும் கொஞ்சநாள் தான்!... பிறகேன் நான் குடுக்க வேணும்!... நான்குடுக்கேல்ல... ஆனால்

இந்த முறை ஒண்டும் பறையாமல் பேர் பதிஞ்சு போட்டான்!” என்றான் செல்லமணி “அதுதானே!... உவரே எங்களுக்கு சம்பளம் தாறவர் வேலை தராமல் விட நாங்கள் போய் டி. ஆர். ஒ. விட்ட சொல்லிப் போடுவம் எண்டயம்! நான் தான் விசரி!... அநியா யமாக கொண்டு போய் பத்து ருத்தலை தாரவாத்த னே?...!” அவள் தலையில் அடித்துக் கொண்டிருக்கும் போது அவளின் முறைக்கு அறிகுறியாக உள்ளேயிருந்து ‘அடுத்தாள்’ என்ற குரல் கேட்டது. அவள் தனது பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு வெளியேறிய பின் செல்லமணி உள்ளே புகுந்தாள்.

ஒருவர்: நம்ம கனகசபையை இப்போ ஐ. நா. சபை என்று தான் அழைப்போம்.

மற்றவர்: ஏன்?

ஒருவர்: அவருடைய ஆறு பெண்களும், இங்கி லாந்து, பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, அமெ ரிக்கா, இத்தாலி, ஜப்பான் என்று ஆறு நாட்டுக்காரங்களைக் கல்யாணம் செய்திருக்கிறாங்க’

அவளுக்கு கொடுக்கப்பட்ட பணத்தைப் பார்த்த தும் அளவுக்கு ‘திகிர்’ என்று அடிவயிறு பற்றி எரிவது போலிருந்தது.

முப்பத்தி ஆறு ரூபரவும் சில சதங்களும்.....

“ஐயா!...” அவள் வாய் திறப்பதற்கு முன் ஒரு வன் கத்தினான்.

“அடுத்தாள்!”

அவள் தன்னை சுதாகரித்துக் கொண்டு மீண்டும் சொல்ல எத்தனித்தபோது, அவன் மீண்டும் கத்தினான்.

“காசு வாங்கினால் கெதியா போயிடவேணும்!... எங்களுக்கு வீடு வாசல் இல்லையா?...” அவளின் செவிப்பறையில் அறைந்தது. வெளியே வந்தவளின் காதில் பெண்ணொருத்தி கங்காணியை வாய்க்கு வந்தபடி பேசி செல்வது கேட்டது.

நேரே கங்காணியிடம் சென்றாள்.

“என்ன கணக்கு எண்டு விளங்கேல்ல!...” அவளுக்கு அழகை பிட்டுக் கொண்டு வரும் போலிருந்தது.

“வேலைக்கு வந்த நாளுக்குதானே சம்பளம் குடுக்கிறது!...” கங்காணியின் தத்துவார்த்தமான பதில்.

“என்ன இருபத்தி ஐஞ்சு நாளாக்கு சம்பளம் இதை!...” தெருவிளக்கு அவளின் கையில் கிடந்த நாணயங்களில் பட்டு மின்னியது.

“என்ன இருபத்தி ஐஞ்சு நாளோ?...” என்று கூறியவன் கையில் வைத்திருந்த செக்ரோல் பிரதியை அவசர அவசரமாக பிரித்தான்.

“பார் எத்தனை நாள் வந்திருக்கிறாய் என்று!... பதின் மூன்று நாள்!... அதுக்கை கதையை பாரன்!” என்று கூறியவன் வேகமாக அவ்விடத்தை விட்டு நகரத் தொடங்கினான்.

“நாசமா போவானே உன்ர தலையிலே இடி விழ!” அதைவிட அவளால் வேறே ஒன்றையும் கூற முடியவில்லை. கண்களில் இருந்து கண்ணீர் பொல பொல வென்று கொட்டியது.

அவளுக்கு எல்லாம் வெட்ட வெளிச்சமாக விளங்கியது.

எவ்வளவு கொடுரமாக அவன் அவளை, பழிவாங்கியிருக்கிறான்.

மனம்விட்டு ‘குழறி’ அழ வேண்டும் போலிருந்தது.

யானிடம் சொல்லி அழுவது?...

விட்டை நோக்கி நடக்க தொடங்கினாள்.

சந்திக் கடைகள் எல்லாம் திறந்து கிடந்தன.

அவளுக்கு முன் கங்காணியை திட்டிய பெண்ணின் ஞாபகம் அவளுக்கு வந்தது. செல்லமணியை போல அவளும் போனமுறை ‘மா அன்பளிப்பு’ செய்யாத வளாகத்தான் இருக்க வேண்டும்.

□ □ □ □

விடிந்ததும் விடியாததுமாக லீலா அக்கா செல்ல மணியிடம் வந்து பணத்தை பெற்று சென்றபின் அவளின் கையில் சில குத்தி நாணயங்கள்தான் இருந்தது. அத்துடன் காண்ப பிரச்சனை முடிவடைந்து விட்டது.

மகனைப் பார்க்கும் போது அவளுக்கு பரித இருந்தது.

அவள்தான் என்ன செய்வது?...

மத்தியானத்துக்கு கணவனுக்கு ஏதாவது கொண் செல்ல வேணுமே? சந்திக் கடைக்காரனும் கையை விரித்து விட்டான். வரும் போது தான் போஸ் மாஸ்ரரின் மனைவியை வீட்டு முற்றத்தில் கண்டதும் அவளுக்கு அந்த யோசனை பிறந்தது.

ராஜேந்திராவில் போஸ் மாஸ்ரரின் மனைவிக்கு நல்ல விருப்பம்!...

“அம்மா!... உங்கட பிள்ளையள் பட்டம் விடுறதை ராசனும் பாக்க வேண்டு மெண்டு ‘நாண்டு’ கொண்டு நிக்கிறான்!...”

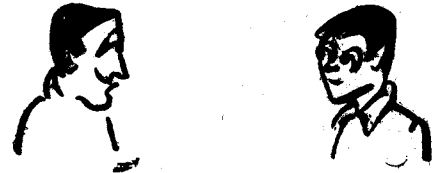
“அதுக் கென்ன செல்லமணி!... அனுப்பிவிடு!”

□ □ □ □

ராஜேந்திராவும் போஸ் மாஸ்ரர் வீட்டுக்கு போய்விட்டான். குழந்தை ஏனையில் அமைதியாக தூங்கிக் கொண்டிருந்தது. அவள் திண்ணையில் குந்தியிருந்தாள். இப்போதுதான் அவளுக்கு தென்பரக இருந்தது.

பட்டம் பார்க்க வேண்டுமென்ற அவள் ராஜேந்திராவை அங்கு அனுப்பினாள்... “இல்லவே இல்லை!... “அவையின் பிள்ளைகளோட நிண்டால் கட்டாயம் பெர்ங்கல் சாப்பிடுவான்” என்ற நம்பிக்கையில் தான்: “நான் சாப்பிடாட்டியும் பறவாயில்லை!... என்ற பிள்ளையாவது சாப்பிட்டும்!...” மத்தியானத்துக்கு என்ன செய்வது என்றே அவளுக்கு தெரியாது!... கனகரெட்டினம் வாத்தியார் புத்தகமும் கையுமாக வந்து கொண்டிருந்தார்.

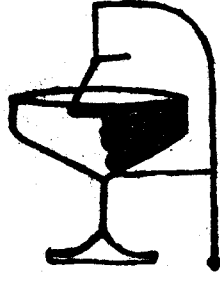
(யாவும் கற்பனை)

● சீர்திருத்த நாவல்கள் எழுதி ஏழையாப் போனேன்...

□ துகில் உரியும் நாவல்கள் எழுதும் அல்லது துகில் புரியும் நாவல்கள் எழுதும் பணக்காரனாகலாம்.

— ஜோக்கிரட்டஸ்

ஏகாந்தி

கற்பனை என் சாம்ராஜ்யம்
கவிதைகள் சட்டங்கள்
காவிய அரசவை
கனவுரதப் பவனி
இதயச் சிம்மாசனம்
எண்ணங்கள் சாமரம்
ஆம்
நான் ஒரு மகாராஜன்
நானே குடிமகன்.

ஆசைகளின் அந்தப்புரம்
அறிவோடு சிருங்காரம்
நித்தம் பெளர்ணமி
நீங்காத வசந்தருது
துன்பங்கள் நெருங்காத
தொலைதூரத் தனிராஜ்யம்
ஆம்
நான் ஒரு மகாராஜன்
நானே குடிமகன்.

— பிரசன்னா

மாயம்

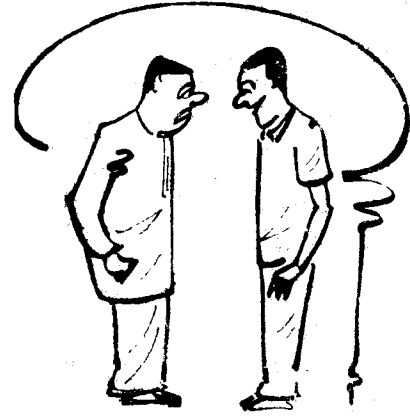
புதிர்விழக்க வந்தவனே
புதிர்ஏகிப் போனான்
சுமை சுமக்க வந்தவனே
சுமையாக ஆனான்
கடல் கடக்க வந்தவனே
கடலோடு கரைந்தான்
கண்டெடுக்க வந்தவனே
காணாமல் போனான்.

— பிரசன்னா

பழகம் புதுகம்

வீதியில் தனியே போகும் பெண்ணைப்பார்த்துக் காலிகள் இனித்துக் கிண்டல் செய்ததும் ஒரு பெண் காலிலே இருப்பது கிடைக்கும் என்பதைச் சொல்லும் பாடல் சினிமாவில் இடம் பெறுகிறது. பாலைவனச் சோலை என்ற படத்தில் இப்படியொரு பாடல் வருகிறது 'பெளர்ணமி நேரம் பாவையொருத்தி முன்னால் சென்றாள். பின்னலைக் கண்டு பின்னால் சென்றேன் பொண்ணு ஊருக்குப் புதுசோ என்றேன் காலில் உள்ளது புதுசு என்றாள். ஓ! மேலே கேட்காதே' இதையே கலைவாணர் ராஜாராணி படத்தில் சற்றுக் காரமாகப் பாடியிருக்கிறார். பாதையோரத்தில் பெண்ணைப்பார்த்துப் பல்லிளிப்பதும் ஒரு வகைச் சிரிப்பு. அதன் பலனாய் பரிசாய்க் கிடைப்பது காதலுந்த பழஞ் செருப்பு.

— கௌரி

உயிர் இயல் ஆசிரியர்: யாழ்ப்பாணத்தில் இப்போ ஒணன் தொகை குறைந்து கொண்டு போகின்றது.

சமூக இயல் ஆசிரியர்: வேலிச் சண்டையில் மனிதன் இழுபறிப்பட்டால் ஒணன் எங்கே இருப்பது.

— அதிமதுரம்

யூதப் பழமொழிகள்

பொய் உன்னை வெகு தூரத்துக்கு அழைத்துச் செல்லும். ஆனால் மீண்டும் உன்னை வீடு சேர்க்காது.

★ ★ ★
கடிக்க முடியாவிட்டால் பல்லைக்காட்டாதே.

★ ★ ★
அரை குறையான உண்மை ஒரு முழுமையான பொய்க்குச் சமம்.

மாலன் பற்றி

— ஷஜந்தன்

மாலன், பாலகுமாரன், சுப்ரமணியராஜு போன்றவர்கள் சிறு பத்திரிகைகளில் தங்கள் வளர்த்து பெரும் பத்திரிகைகளில் தங்களைத் தாங்களே காணாமல் தேடுபவர்கள். இவர்கள் வியாபார உலகில் முகங்கள் அற்றுப் போனவர்கள். தங்களை முகங்களைத் தேடிக்கொண்டிருப்பவர்கள்.

இதில் 'முகங்கள்' என்ற நல்ல கதையை எழுதிய மாலன் முக்கியமாகிறார். வியாபார உலகத்தில் தங்களைக் கரைத்து விட்டவர்களில் மாலன் வித்தியாசப்பட்டு நிற்கிறார். சமீபத்தில் இவரது 'கல்லிற்கு கீழும் பூக்கள்' எனும் சிறுகதைத் தொகுதி அன்னை வெளியீடாக மிகவும் அழகிய முறையில் வெளிவந்துள்ளது. இதில் பதினான்கு கதைகள் அடங்கும். தி. ஜானகிராமனின் முன்னுரை இத்தொகுதிக்கு உண்டு. முன்னுரையில் "உண்மையை, அழகை தரிசிக்கும் போது நல்ல சங்கீதத்தை கேட்கும் போது ஊழிக்கூத்தை பாரதியார் பார்த்தபோது, நந்திதேவனை, கவச குண்டலங்களை பிடித்துக் கொடுத்த கர்ணனை பார்க்கும் போது ஏற்படும் தரிசனம், ஒளி உதயம் மாலனின் எழுத்தில் பற்பல இடங்களில் இது கிடக்கிறது" என்பது போன்ற சத்தியமான வரிகள் இதில் அடக்கம்.

"நீரோட்டம் தெரிகிற கண்ணிரிக்கும் போது விளக்கேற்றி வைத்தமாதிரி ஒரு பிரகாசம். சிரிக்கிறது 'முகமா, கண்ணை, மனசா? நம்முடைய நிஜமான பழைய முகங்கள் அம்மாவின் நினைவில் மாத்திரம் அப்படியே தங்கி விடுகின்றன."

வீடென்று எதனைச் சொல்வீர்
அது இல்லை எனது வீடு
ஜன்னல் போல வாசல் உண்டு
எட்டடிச் சதுரம் உள்ளே
பொங்கிட மூலை ஒன்று
புணர்வது மற்றொன்றில்.

போன்ற அழகான கவித்துவமிக்க வரிகள் இக்கதைகளுடன் இயைந்து போகின்றன. இடையிடையே இது லா. ச. ராவை நினைவு படுத்துவதும் கூட.

மாலன் சிறிது காலம் 'திசைகள்' எனும் பெயரில் ஒரு சஞ்சிகை நடாத்தி, வியாபாரச் சூழலில் ஒரு கலைஞனை வியாபாரியாக முடியாது என்பதனால் அச்சஞ்சிகை சில இதழ்களுடன் நிறுத்தப்பட்டது. அவ்விதங்களிலேயே நல்ல கவிதைகளும் அருமையான புகைப் படங்களும் வெளிவந்தன. 'திசைகளின்' தோல்வி இவரைப் பாதித்திருக்கிறது. அதன் பின்னர் மாலன் கணையாழி, தினமணிக்கதிர் போன்ற சஞ்சிகைகளில் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறார். கணையாழி சஞ்சிகையில் தொடர்ந்து 'பாரததேசம்' என்று பெயர் சொல்லுவார் எனும் தலைப்பின் கீழ் இந்திய அரசியல் நிலைபற்றி எழுதுகிறார். இதில் மிகவும் கிண்டல் கலந்த குரல் இவருடையது. கணையாழி டிசம்பர் 81 இதழில் முதலமைச்சர் அந்துலே செய்த ஊழலைப் பற்றிச் சொல்லிவிட்டு கடைசியில் "எழுந்திருங்கள் நிமிட நேரம் நின்று அஞ்சலியுங்கள். நேற்றைக்கு நீதி தேவதை குத்திக் கொண்டு செத்துப் போனால்" என்கிறார். நவம்பர் 81 இதழில் கை நழுவிப் போன கனவு ராஜ்யம் எனச் சொல்ல வந்த மாலன் இலங்கை தமிழர் பிரச்சனையையும் இந்திய அரசின் மெத்தனம் பற்றியும் குறிப்பிடுகிறார். இவரிற்கு அரசியல் பார்வையில் உள்ள தெழிவு பிடிபடுகிறது. தினமணிக் கதிரில் காந்தியின்

கொலை பற்றி 'ஜனதன' எனும் தலைப்பில் சுவரமாகச் சொல்கிறார்.

இன்னமும் எழுதிக் கொடுக்கும் மாலன் தேர்ந்த கலைஞனாகத் தன்னை இன்னமும் இனம் காட்டவில்லை. இனம் காட்ட வேண்டும் என்று விரும்புகிறோம். அதுவே நல்லரசனை மிக்க வாசகர்களின் எதிர் பார்ப்பும் கூட.

காதலி: அத்தான் எங்க கல்யாணத்தை எப்போ வைத்துக் கொள்ளலாம்.

காதலன்: அதிஷ்ட லாபச் சீட்டில் பரிசு விழுந்த பின்பு.

காதலி: ஏன் பல்லு விழுந்த பின்பு வைத்துக் கொள்ளலாம்!

அசையாத நம்பிக்கை!...

பூனையொன்று

குறுக்கே

பர்யந்தோடியது —

பாதிபிலே திரும்பிவிட்டார்

அந்தப் பேச்சாளர்!

தந்தி பறக்கிறது!

நிகழ்ச்சி ரத்து!

அவர் பேச இருந்த

பெருவிடயம் —

"முட நம்பிக்கைகள்"!

நாயன்மாரகட்டு

ப. மகேந்திரதாசன்

‘கதையொன்றின் கருப்பொருள் மனிதனது நம்பிக்கையை உயர்த்துவதாக அமையவேண்டும்’ என்று பேராசிரியர் கல்கி தமது நூலொன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பாரதி நூற்றாண்டுச் சிறுகதைப் போட்டியில் பரிசுபெற்ற டேவிட் அவர்களின் ‘போலிகள் வென்றதில்லை’ என்ற சிறுகதையைப் படித்தபோது கல்கியின் இந்த வாசகம் எனது நினைவுக்கு வந்தது.

‘இரண்டு நிர்வாணங்கள்’, ‘குறிகூடப்பட்டவர்கள்’ போன்ற அருமையான கதைகளைப் படைத்தவரா இச் சிறுகதையையும் எழுதியிருக்கிறார் என்று இதைப் படித்தவர்கள் நிச்சயம் ஆச்சரியப்பட்டிருப்பார்கள்.

கிருட்டி என்கின்ற பிறவிக் குருடன் கனவு காண்கிறான். அதை நிதர்சனமாக அனுபவித்து மகிழ் அவனுக்குக் கண் தேவைப்படுகின்றது. அதை நினைத்து அவன் அழுகின்றான்.

அவன் நண்பன் விஸ்வலிங்கம் கிருட்டியைச் சூழவுள்ள யதார்த்த உலகத்தின் அவலங்களை அவனுக்கு விளக்கி, கண்பார்வை கிடைத்து விட்டால் குருடனென்று குடும்பத்தினர் இரக்கப்பட்டுச் செய்து கொடுக்கும் நன்மைகளும் கிடைக்காமற் போய்விடும் என்ற எண்ணத்தையும் கிருட்டிக்கு ஏற்படுத்த முனைகிறான். புற உலகின் அவலங்களைக் காண உனக்குக் கண் வேண்டுமா என்று இறுதியில் விஸ்வலிங்கம் கேட்கிறான். அதைக்கேட்டுக் கிருட்டி அமைதியாகச் சிரிப்பதாகக் கதை முடிகிறது.

நூலறிவுடையோர் நுண்ணறிவுடையோர்

நுண்ணறிவுடையோர் கலைத்திறன் மிக்க
தையல் வேலைகளுக்கு தெரிவு செய்வது.

முயல் மார்க் நூல்களையே!

தயாரிப்பாளர்:

**சம்பியன் திரெட்
மணுபக்சரிங் கம்பனி
கொழும்பு 12**

கண்ணில்லாதவர்களுக்குக் கண்வழங்கப்பட மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆராய்ச்சிகளையும், கண்தான சங்கங்கள் அவற்றின் பயனாச் செய்துவரும் அளப்பரிய பணிகளையும் யாவரும் அறிவர். கண்தான முறையே மானுடத்தின் மிகப்பெரிய வெற்றிதான்.

பிறவிக் குருடன் ஒருவனுக்கு எவ்வளவுதான் பயங்காட்டி உனக்குக் கண்கிடைத்தால் நீ அழிந்து போய் விடுவாய் என்று சொன்னாலும், கண் கிடைத்தபின் அழிந்து, போவதையே அவன் விரும்புவான்.

கிருட்டிக்குக் கண்பார்வையைக் கொடுத்து, வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை அவன் நேரடியாகத் தரிசிப்பதாகக் காட்டி, அப்படிக் காண் நேர்ந்தமைக்கு வருந்தி அவன் அழுவதாகச் சித்தரித்திருந்தால் கதை மேலும் சிறப்புற்றிருக்கும்.

வாழ்க்கை முரண்பாடுகளினால் தாழ்வுற்று வறுமை மிஞ்சிக் கிடக்கும் சமுதாயத்தின் கீழ்மட்ட மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டுவனவாகவும், அவர்களின் நிலையை மேம்படுத்தக் கூடியனவாகவும் சமகாலச் சிறுகதைகள் அமைகின்றன. வாழ்க்கையின் அவலங்களைச் சித்தரிப்பதோடு நின்றுவிடாமல் அவற்றுக்கான பரிகாரங்களையும் டேவிட் அவர்கள் தன் கதைகளில் காட்ட முன்யவேண்டும்.

— ஒரு வாசகன்

அர்ச்சகர்: அவரை நான் உங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்த வேண்டும்... ரொம்ப உருகிய மனமுள்ளவர்.

பக்தன்: அப்படியா?

அர்ச்சகர்: இவர் தயாரிக்கும் கற்பூரம் உருகித் தான் என் கை அவிந்து போனது.

— ஜோக்கிரட்டஸ் —

★ பேரூ நண்பர்கள் பகுதியில் உங்கள் பெயரும் இடம்பெற வேண்டுமானால் கீழேயுள்ள கூப்பனை நிரப்பி தபாலட்டையில் ஒட்டி அனுப்பவும்.

M. Sellappah வயது 26

SCCCID 7661 K. K. M. C. PO.BOX 160
Hafar Albatin, Saudi Arabia.

● Maintenance

□ கடிதத் தொடர்பு, முத்திரை, காட்சி அட்டை சேகரித்தல் நடனம், சங்கீதம்.

K. பிரான்சிஸ் வயது 17

ஆஸ்பத்திரி சந்தி, மன்னார்.

● மாணவன்

□ வாடுலி, நாவல், பத்திரிகை

ந. சிறீதரன் வயது 19

இணுவில் தெற்கு, கன்னகம்.

● மாணவன்

□ பத்திரிகை, வாடுலி, சினிமா, நாவல்

R. அபயசேகரம் வயது 20

3/2, புளக் 'F' அரசமாடி வீடு பம்பலபிட்டி.

● தொழில் நுட்பவியலாளர்

□ பேரூ நண்பர் தொடர்பு, நாடகம்

எம். லோகேந்திரா வயது 25

பாண்டிருப்பு-1 கல்முனை

● மாணவன்

□ நாடகம், பத்திரிகை

சீ. அந்தோனி வயது 20

வஞ்சியன் குளம், வங்காலை.

● விவசாயம்

□ கதைப் புத்தகம் பார்த்தல், வாடுலி.

கயிலன் அரியராசா வயது 12

கயிலாச பிள்ளை வீதி, கச்சாய் றோட், சாவகச்சேரி.

● மாணவன்

□ முத்திரை சேகரித்தல், சிரித்திரன் வாசித்தல்.

ஏ. கே. எம். நாளிர் வயது 17

159, மெயின் வீதி, மெதகம்.

● வர்த்தகம்

□ சைகில் சவாரி, பத்திரிகை, முத்திரை சேகரித்தல்

Y. N. C உதயச்சந்திரன் வயது 18
43, பொன்னம்பலம் றோட் அரியாலை, யாழ்நகர்.

● மாணவன்

□ விந்தை செய்தி சேகரித்தல், மணிமொழிகள் சேகரித்தல் வாடுலிக்கு சிறுகதை நாடகம் எழுதல்.

வை. மனோகரி வயது 18

612/1, கே. கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

● மாணவி

□ வாடுலி, T. V. முத்திரை சேகரித்தல்.

செல்வி பா. பாலசாந்தி வயது 15

அளவெட்டி வடக்கு, அளவெட்டி.

● மாணவி

□ சித்திரம் சதுரங்கம்

A. N. கலாஜினி வயது 20

81, ஜெயந்தி நகர், கிளிநொச்சி.

● ———

□ நாவல், பத்திரிகை, வாடுலி, பட்மின்ரன்

சு. கலைச்செல்வன் வயது 20

30/9, எலி ஹவுஸ் றோட், கொழும்பு 15

● விற்பனையாளர்

□ சிரித்திரன், விளையாட்டு, T. V.

செ. ஜெயமோகன் வயது 18

151, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

● மாணவன்

□ சினிமா, கதை, பத்திரிகை பேரூ நண்பர்

எச். எம். இக்பால்கான் வயது 20

23/1, அரடிக்கலாசாலை வீதி, காத்தான்குடி-6

● வியாபாரம்

□ வாடுலிக்கு எழுதுதல்.

சுமதி கனகமணி வயது 17

69/63, மாவில்மட, கண்டி.

● மாணவி

□ T. V. பார்த்தல், வாடுலி கேட்டல், கதை புத்தகம் வாசித்தல்

சிரித்திரன்பேரூ நண்பர் கழகம்

பெயர்.....

விலாசம்

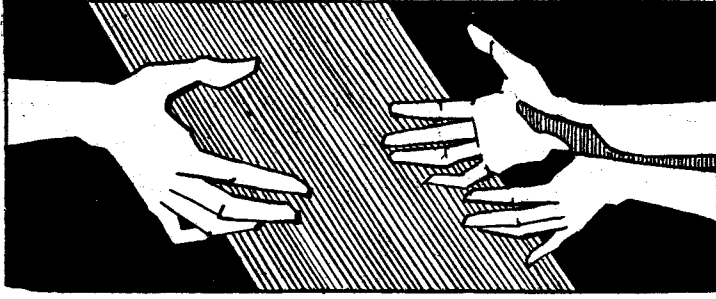
.....

வயது..... தொழில்.....

பொழுது போக்கு.....

.....

கையொப்பம்

பரிசு பெறும் போட்டி
நாடகம் எழுதியவர்
பருத்தித்துறையூர்
மூர்த்தி

சீதனம் வாங்காத சவுகிமாப்பிளை

காட்சி 5

(முத்துசாமி நாற்காலியில் சப்பாணிபோட்டு உட்கார்ந்து பாடிக்கொண்டிருக்கிறார்.)

முத்துசாமி: தன்ன தானை... இன்ப விநா...
யகனே... ஏ... ஏ... இன்ப விநா...யகனே...
(ஞானம்மா குறுக்கிடுகிறார்)

ஞானம்: நல்ல உட்கார்ந்து ராகம் பாடிக்கொண்டிருங்கோ. சுமதியைப் பற்றி உங்களுக்குக் கொஞ்சமாவது கவலையிருக்கா?

முத்துசாமி: கலியாணமே வேண்டாமென்று அவள்கத்திக்குளறி ஒரு மாசம்தான் இருக்கும் அதுக்குள்ளே நீ துவங்கியிட்டியா? இதோ பார் குறைஞ்சது கையில் பத்தாயிரமாவது இல்லாமல் மாப்பிள்ளை தேடிப்போன யாராவது குறை குற்றமுள்ளவன்தான் கிடைப்பான். அப்படி ஒருத்தனை பேசிக்கொண்டுவந்து உன் மகளிடம் வாங்கிக்கட்டான் தயாரில்லை. சும்மா என்னைத் தொந்தரவு செய்யாதே. ஏதோ நடக்கிற காலத்திலே நடக்கட்டும். அல்லது நடக்காமலே போகட்டும்.

ஞானம்: சாபம் கொடுக்கிற மாதிரி இருக்கு நீங்கள் பேசுறது. என் பெத்தமனம் படுறபாடு உங்களுக்கு எங்கே தெரியப்போகுது.

முத்துசாமி: அதுக்கு என்னை என்னசெய்யச் சொல்றே. நல்ல காலம் வந்தா எல்லாம் தானாக நடக்கும். வீணா கவலைப்படாதே. உன்னையெல்லாம் நான் காசு பணத்தோடையா கட்டினேன். அதுமாதிரி தான்...

(கோமளா நுழைகிறார்)

கோமளா: என்ன ஆண்டி சிவாஜி படத்திலே வாற மாதிரி அங்களுக்கு இளமை ஞாபகம் வருது.

ஞானம்: நீ வயித்தெரிச்சலைக் கிளறாதே சுமதியைப் பற்றி நாங்கள் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கோம்.

கோமளா: அவளைப்பற்றி நீங்கள் கவலைப்படவே தேவையில்லை. எங்கே அங்கிள் கையைக் கொடுங்கோ.

(முத்துசாமியின் கையைப் பிடித்து ரேகைகளை ஆராய்கிறார்.)

முத்துசாமி: ஏண்டியம்மா உனக்கு கைரேகை சாஸ்திரம் தெரியுமா?

கோமளா: தெரியுமாவா? சுப்புத்தாத்தாவிடம் இரண்டு வருஷமா ரேகை படிச்சேன். அக்குவேறை ஆணிலேறையா பிச்சு உதறிடுவேன். உங்க கையைப் பார்த்தே சுமதியோட எதிர்காலத்தைச் சொல்லவா?

ஞானம்: ஏண்டி அந்தக்கஷ்டம்; நீ சுமதியோடே கையைப் பார்த்திருக்கிறியா?

சுமதி: (உள்ளிருந்து வந்துகொண்டே) அதானே பார்த்தேன் என்ன இவ்வளவு சத்தம் என்று, கோமளா என்ன இது அப்பாவோடை கையை முறுக்கிறே?

ஞானம்: ஏய் சுமதி இப்படி உட்கார் கொஞ்சம் உன் கையை இவளிடம் நீட்டு.

சுமதி: (உட்கார்ந்து கொண்டே) போங்கோ அம்மா கோமளா கூத்தடிப்பாள் நீங்கள் கும்மியடியுங்கோ...

கோமளா: (சுமதியின் கையைப்பிடித்து) ஆகா... ஞானம்மாமி சுமதியோடை இதயரேகை எங்கை போகுது பாருங்கோ.

ஞானம்: எனக்கு என்னடி தெரியும் நீதான் பார்த்துச் சொல்லு.

கோமளா: வெள்ளி மேட்டிலேருந்து ஒரு ரேகை
தோன்றி இதயரேகையோடே இணைஞ்சு போகுது
மாமி.

ஞானம்: போனா என்ன?

கோமளா: வெள்ளி மேட்டிலே ரேகை வந்தா
வெளி நாட்டிலேருந்து மாப்பிள்ளை வருவார் மாமி,

சுமதி: ஏம் கோமளா பல்லை உடைச்சிடுவேன் தெரி
யுமா?

ஞானம்: சும்மா இரு. நீ சொல்லடி கோமளா.

கோமளா: அந்த வெள்ளிமேடு பாலைவனம் மாதிரி
பரந்து இருக்கிற படியால் அதிகமா சலுதி போன்ற
காட்டிலே வேலை செய்யிற ஆளா இருக்கலாம்.

சுமதி: விட்டி கையை...

ஞானம்: நீ ஏன் பாயுறே? நீ சொல்லடி கேட்க
ஆசையா இருக்கு.

கோமளா: அதிலே பாருங்கே மாமி அந்த கிளையே
ரொம்ப சின்னதா இருக்கிறதாலே குறிப்பிட்ட
அந்த ஆள் இப்போ ஒரு வாரத்துக்கு முந்தியே
உங்கள் மனைக்கு வந்திருக்க வேண்டும். அல்லது
நானே சுமார் 10 மணிக்கும் 12 மணிக்கும் இடை
யிலே இந்த மனைக்கு வரவேண்டும்.

ஞானம்: அது எப்படியடி நேரம் கூட சரியா
சொல்றே.

கோமளா: அப்படித்தான் அவர் எழுதியிருக்கிறார்.

ஞானம்: எழுதியிருக்கிறாரா? யாரடி?

கோமளா: அதாவது மாமி, கடவுள் இவளோடே
கையிலே எழுதியிருக்கார்... அப்படி நானேக்கு அந்த
ஆள் வராவிட்டால் நான் மொட்டையே அடிக்
றேன்.

முத்துசாமி:(எழுந்து கொண்டே) ஞானம் இவளோடே
அப்பன் அரை லாஸ் நானேக்கு மொட்டையடித்
துக் கொண்டு வந்து நின்றாலும் நிற்பான். நான்
வெளியே போறேன் (எழுந்து வெளியே போகி
றார்)

சுமதி: அம்மா அடுப்பில் பாலைவைச்சிட்டு இங்கேயே
குந்தியிருங்கோ.

ஞானம்: மறந்தே போயிட்டேன் (உள்ளே ஓடுகிறான்)

சுமதி: அடியே கோமளா நீ கேலி செய்யிறமாதிரி
உண்மையிலேயே இருந்திட்டா அப்பா அம்மாவுக்
குத் தெரிந்தாலும் பரவாயில்லை... ஆனா...

கோமளா: ஆனா என்ன ஆனா... உன் வீட்டுக்கு வர்ற
நேரத்தைக்கூட எழுதுற அளவுக்கு அவருக்கு அக்
கறையிருக்கு.

சுமதி: என் மனதிலே கற்பனைகளைப் பாதியும் நீயும்
உன் கேலியும்தான்...

கோமளா: கவலைவிடு குழந்தாய். நானே நமதே...

காட்சி 6

(வீட்டின் முன்புறம் தரையில் உட்கார்ந்து அரிசி
யில் கல் பொறுக்கிக் கொண்டிருக்கிறான். ரீசேட்
பெல்ஸ் அணிந்த ஒரு அழகான இளைஞன் நுழை
கிறான். ஞானம்மா எழுந்து நிற்கிறான்)

இளைஞன்: இதுதானே மிஸ் சுமதியின் வீடு.

ஞானம்மா: (தடுமாற்றத்துடன்) இல்லை... இதுதான்
வீடு... வாங்கோ தம்பி... இதுதான் சுமதி... வீடு
உட்காருங்கோ... சுமதி உள்ளே இருக்கு... தம்பி...
நீங்கள் யார்?

இளைஞன்: என் பெயர் சுந்தரம் சலுதியிலிருந்து வரு
கிறேன்...

(ஞானம்மா திகைப்புடனும் பதட்டத்துடனும்
உள்ளே ஓடுகிறான்.)

—தொடரும்—

தீபாவளி நகை

● மகன் கொழும்பிலிருந்து தீபாவளிக்கு என்ன
அனுப்பினான்?

□ கண் தெரியாத எனக்கு தீபாவளி வாழ்த்
துப்பத்திரம் அனுப்பியிருக்கிறான்.

— சிந்தனா

வெட்கினர் வெள்ளையர்

1896-ம் ஆண்டு அப்போது பாரதநாடு ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்தியத்தின் அடிமை நாடாக இருந்து வந்தகாலம். ஒருநாள் விவேகானந்தப் பெருந்தகை அவர்கள் தக்ஷிணேஸ்வரத்திலிருந்து பரண்சிக்கு ரயிலில் பிரயாணஞ்செய்து கொண்டிருந்தார். அவர் முதல் வகுப்புப் பெட்டியில் பிரயாணஞ் செய்தார். அந்தப் பெட்டியில் இரண்டு ஆங்கிலேயக் கனவான்களும். பிரயாணஞ் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அக்காலத்தில் சுதேசிகள் முதல் வகுப்புப் பெட்டிகளில் பிரயாணஞ் செய்வதை எஜமானர்களான ஆங்கிலேயர்கள் குற்ற மனப்பான்மையுடன் நோக்கி வந்தார்கள். அதிலும் பரதேசிகள் என்று கருதப்படும் சன்னியாசிகள் முதல் வகுப்பில் பிரயாணஞ் செய்தது மன்னிக்க முடியாத குற்றமாக அந்த ஆங்கிலேயர்களின்

மனதில் பட்டிருக்கவேண்டும். ஆஜானுபாகுவும் பருத்த ஆகிருதியுடையவருமான சுவாமிஜீ தனது தலையை முண்டனஞ் செய்து கஷாய வஸ்திரத்தில் காட்சியளித்தது அவர்களுக்கு வினோதமாகவும் ஏளனமாகவும் இருந்தது. எனவே ஒருவன் மற்றவனுக்குச் சொன்னான் “அந்தச் சாமியாரின் தலையைப் பார்த்தாயர்? அதைக் கால்பந்து விளையாடினால் எப்படியிருக்கும்? இன்னும் அவருடைய ஒவ்வொரு அவயத்தையும் உருவத்தோற்றத்தையும் பலவிதமாகத் தங்களுக்குள் கிண்டல் செய்தும் கேலி செய்து கொண்டும் போனார்கள். சிறிது நேரத்தில் கல்கத்தா புகையிரத ஸ்தானத்தில் வண்டி நிறுத்தப்பட்டது. அப்பொழுது புகையிரத நிலைய அதிபர் (Station Master) அவ்வண்டியின் பக்கமாக வந்து கொண்டிருந்தார். சுவாமி

அவர்கள் அவரை மறித்து ஏதோ ஆங்கிலத்தில் வினாவினார். சுத்தமான உயர்ந்த நடை ஆங்கிலத்தில் சுவாமிஜீ பேசியதைக் கண்ட அந்த இரு ஆங்கிலேயர்களும் ஆச்சரியத்தால் கண்கள் விரிய ஒருவரை ஒருவர்பார்த்துக் கொண்டு குறு குறுத்தார்கள். பின்னர் வண்டி நகர ஆரம்பித்தது. அப்பொழுது அந்த இரு வெள்ளையர்களும் அடிகளாரை நோக்கி இவ்வளவு நேரமும் நாங்கள் உங்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டு வந்ததை நீங்கள் ஒன்றும் தெரியாதது போல் இருந்து விட்டீர்களே” என்று கேட்டார்கள். அப்பொழுது சுவாமிஜீ மந்தஹாஸத்துடன் சொன்னார். நான் முட்டாள்களைச் சந்திப்பது இது முதல் தடவையும் அல்ல, அல்லது கடைசித் தடவையுமல்ல. (This is not the first time I come across idiots, neither the last) நாணத்தால் தலை குனிந்த அந்த ஆங்கிலேயர்கள் தங்களை மன்னித்து விடும்படி சுவாமிஜியிடம் வேண்டிக் கொண்டார்கள்.

— ராஜஹம்ஸ

உங்கள் மணிப்பேர்ஸில் உள்ள பணத்திற்குத் தரமான பொருட்களை வாங்குவதற்கு மணிக்குரல் விளம்பர சேவையைக் கேளுங்கள்.

மணிக்குரல் விளம்பர சேவை
மத்திய பஸ் நிலையம்,
யாழ்ப்பாணம்.

அறிவிப்பு: மணிக்குரல் மேஜர் ஷண்

பாலகுமாரனுடன் ஒரு பேட்டி

தமிழகத்தின் சில வித்தியாசமான எழுத்தாளர் களில் பாலகுமாரன் முக்கியமானவர். பிறந்த மண் தஞ்சை. T. A. F. E. நிறுவனத்தில் purchase assistant ஆக வேலை பார்க்கிறார். சாவியில் 'மெர்க்குரிப் பூக்கள், அகல்யா' என்ற இரு நாவல்கள் எழுதியுள்ளார். தற்பொழுது எல்லா பத்திரிகைகளிலும் எழுதுகிறார். இந்த பேட்டி பாலகுமாரனை யாரென்று உங்களுக்கு அடையாளம் காட்டித்தருகிற முயற்சியே. அவரை நேரில் சந்திக்க முடியாமல் போனதனால் இப்பேட்டி தபால் மூலமே பெறப்பட்டது. இங்கு கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம்.

கே:- எவ்வாறு இலக்கியத்திற்குள் நுழைந்தீர்கள்?

ப:- நான் எதனால் கவரப்பட்டேனோ அதை நானே கவர்ந்தேன். தூக்கம் வர புஸ்தகம் வேண்டும் என்கிற குடும்பம். சாப்பிடும் போது படித்துக் கொண்டே சாப்பிடும் உறவினர்கள். "கல்கி என் னமா எழுதார். இரண்டு நாள், கதை படிச் சுட்டு விம்மி விம்மி அழுதேன்", என்கிற சித்திகள், அத்தைகள், தமக்கைகள், இந்த சூழ்நிலையில் எப்போதும் எதையாவது படித்துக் கொண்டேயி ருக்கும் ஆர்வம் வந்துவிட்டது.

பரண் நிறைய புத்தகம் இருக்கும் வீடு என் னுடையது. இதற்கு என் தாயார் காரணம் நல்ல தமிழ் பண்டிதை. பத்துவயதுக்குள் இறை வழிபாடாய் கற்றுக் கொண்ட தேவாரம், திரு வாசகம், பிரபந்தம் மன்னமாய் ஆயிரம் இருக் கும். இவைகளைப் பாடப் பாட இறைவொழுக் கத்தை விட தமிழ் இனிக்க ஆரம்பித்தது.

ரஸனையுள்ள அம்மா, வீடு நிறைய புத்தகம். இலக்கியம் எனக்கு தாயார் கொடுத்த தனம்.

எழுதவந்தது இசகு பிசகாகத்தான். எல்லா விடலைகளை போல காதலித்து கவிதை எழுதி, பிறகு காதல் நழுவி கவிதை முக்கியமாகி... இப்படித்தான்.

வளர்ந்த பருவத்தில் இலக்கிய நண்பர்கள் அறிவு செழுமைக்கு உரமிட்டனர். கசடதபற என்கிற இலக்கிய குழுவில் பங்கேற்ற பேர்து இலக்கிய படிப்பும் எழுத்தும் சீர்பட்டன. நல்ல புத்தகங்கள் அறிமுகமாகின.

நான் எழுதாமல் இருந்திருந்தால், இலக்கியம் அறிந்தவனாகத்தான் இருந்திருப்பேனே ஒழிய... நமக்கென்னத்துக்கு நல்ல இலக்கியம் என்று நகர்ந் திருக்கவே முடியாது. மொழிவளம் மிகுந்தகுடும்ப சூழ்நிலை, என்கனவு காணும் சுபாவம், நானும் கவிஞனாக வேண்டும் என்கிற விடலைப் பருவத்து ௭௭0. சில இயலாமைகள் என்னை எழுதவைத்தன. வளர்ந்தபின் இவை தெளிவாயின.

கசடதபற என்னை தெளிவு படுத்திற்று. என் னோடு அலுவலில் நண்பரான் ந. முத்துச்சாமியின் உதவியால் கசடதபற அறிமுகம் கிடைத்தது. அதுவே என் இலக்கியத்திருப்பம்.

கே:- உங்கள் இலக்கிய வாழ்வில் கண்டிப்பாக மறக்கப் பட முடியாத நபர் யார்?

ப:- ஞானக் கூத்தன் மிகச் சிறந்த கவிஞர். இனிய நண்பர் ஆரம்ப நாட்களில் என் அசட்டுக் கேள்வி களுக்கு அலுக்காமல் பதிலளித்தவர். இதமாய், உரமாய் பேசுபவர் அவரறியாமல் என்னை சீர் படுத்தியவர். இவர் கொடுத்த உந்துதலில் நான் வேகம் கொண்டேன்.

கே:- உங்களுக்கு குரு என்று யாரேனும் உண்டா?

ப:- நல்ல கலைஞனுக்கு, விழிப்புள்ளவனுக்கு இன்னார் குரு என்று சொல்ல முடியாது. பிறர் செய்யும் தவறுகளில் கூட கற்றுக் கொள்வவனுக்கு யார் குருவாக அமைய முடியும். இலக்கியத் தோழர் களை குரு என்று சொல்லி இழிவுபடுத்தக் கூடாது. எனக்கு குரு என்று ஒருவருமில்லை. நானும் குருவாக மாட்டேன்.

கே: ஆசிரியர் சாவி பற்றி...?

ப: ஜனரஞ்சகமான பத்திரிகையின் ஆசிரியர். இது பற்றி தெளிவாய் இருப்பவர், அவருடைய நியாயங்கள், கோபங்கள், சந்தோஷங்கள் அவருடைய பத்திரிகையை சார்ந்தே இருக்கும். தன் எண்ணத்தில் தெளிவாய் இருப்பவரோடு பழகுதல் எளிது. சாவி பழக எளிமையானவர் நாங்கள் பரஸ்பரம் உதவி செய்து கொள்ளும் நண்பர்கள்.

கே: மாலனின் திசைகள் நின்று போனது ஒரு பெரிய இழப்புத்தானே?

ப: ஒரு கையெழுத்துப் பத்திரிகை நின்றால் கூட இழப்புத்தான். அதைச் சுற்றி வளர்ந்து வரும் சிலருக்கு வேதனையாக. ஒன்று அழிய மற்றொன்று கிளையும், வேறு ரூபம் கொண்டு வரும். அப்போதைய இழப்பிலேயே யாரும் துவண்டு விடக் கூடாது. சோர்வு மனிதனின் முதல் எதிரி.

கே: இங்கு பெரும்பாலும் கலைப்படைப்புகளில் சோகம் காணப்படுகிறதே இந்த நிலைமை நல்லதா?

ப: நிச்சயம் மிக மோசமானது சோகமே சுகம் என்று கொண்டு விட்டால் தேடல், வளர்ச்சி நின்று போகின்றன. இது மனிதனின் குணமோ என்றும் ஒரு யோசனை வருகிறது. சீதையை மீட்டு, அரக் கரைக் கொண்டு பட்டாபிஷேகத்தோடு முடியும் ராமயணம் நீண்டு லவகுசன் கதையில் சீதையை பூமிவிழுங்குவதாய் முடிந்து விடுகிறது. கண்ணகி கதை சோக முடிவு... அவர்கள் இன்று போல் என்றும் நலமாய் நெடுங்காலம் வாழ்ந்தார்கள் என்று பாட்டி சொல்லும் விக்கிரமாதித்தன் ஐதீகக் கதைகள் தான் முடிகின்றன.

மனிதன் அடிப்படையில் எதிலும் நம்பிக்கையற்றவன். இன்றைய சூழ்நிலை இந்த நம்பிக்கையின்மையை அதிகப்படுத்துகிறது. கலைப்படைப்புகள் இதை விவரித்துக் காட்டி ஜெயிக்கத் துடிக்கின்றன. மக்கள் மேல் காதல் உள்ள கலைஞன் இதைச் செய்யமாட்டான். தன்னைக் கூட காதலிக்கத் தெரியாதவன் எப்படி மக்களைக் காதலிக்க முடியும்.

கே: கர்தலைப் பற்றி சற்று விளக்கமாய் சொல்லுங்கள்.

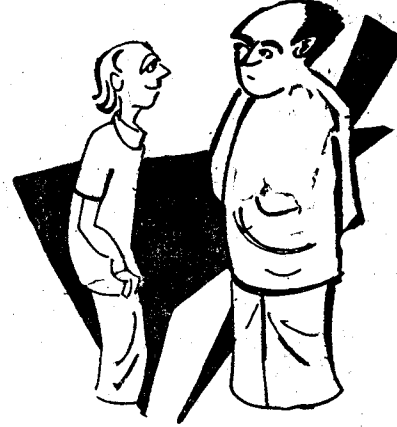
ப: சொல்லிப் புரியுமா ஒரு உணர்ச்சி அல்லவா இது. தான் நெடுங்காலம் நலமாய் வாழவேண்டும் தன் தடம் இங்கு பதிய வேண்டும் என்கிற ஆசையின் விரிவு காதல். தான், நலமாய் வாழ பிறர் அவஸ்யம். தன்தடம் இங்கு பதிய சந்ததி முக்கியம் பிறர் நலமாய் இருத்தலே தனக்கு நலம். தன்

சந்ததி சுபிட்சமே. தான் இருந்ததின் தடம் சொல்ல சுலபமாய் இருக்கும் இந்த உணர்வு உள்ளே பதிவது சிரமம்.

மற்றப்படி இந்த உணர்வு விரிவுக்கு பெண் ஒரு ஆரம்பம் 'எளிய ஆரம்பம்' பெண்ணை முழுமையாய் நேசிக்கத் துவங்கினால் விரிவாக்கம் சுலபம் என்பது என் எண்ணம் பெண்ணிடமிருந்து தன் குழந்தைக்கும், தன் குழந்தையிடமிருந்து பிறருக்கு இது பரவமுடியும்.

கே: நீங்கள் எழுதிய நாவல்களில் எந்தப் பாத்திரம் வாழ்க்கையில் சந்தித்தது? நீங்கள் யாராக இருந்திருக்கிறீர்கள்?

ப: எல்லா பாத்திரமும் சந்தித்தது தான். கூடப்பூழங்கியவர்கள் தான், வானத்தில் இருந்தா பாத்திரம் வரும். பூமியிலிருந்து தான் கதைக்குள் ஆசிரியனைத் தேடுவது கொழுக்கட்டையைப் பிரித்து பூரணத்தை ஈஷிக்கொள்வது போல, வாயில் போட்டுக் கடைவாயில் ஒதுக்கி ரஸத்தை உறுஞ்சுவீரா... பூரணம் ஈஷிக்கொண்டு குழந்தை மாதிரி நிற்பீரா?

மாந்திரிகர்: அஞ்சனத்தை வெள்ளைக்காரன் பார்த்து விட்டுத் தான் ரெலிவிஷன் படைத்திருக்க வேண்டும்.

ஒருவர்: அப்போ ஏவுகணையை எப்படிப் படைத்தான்.

மாந்திரிகர்: நாங்கள் பேய், பிசாசு ஏவி விடுவதைப் பார்த்துத் தான் படைத் தவன்.

— ஜோக்கிரட்டஸ

கே: பழைய இலக்கியங்களுள் உங்களைக் கவர்ந்தது எது?

ப: நாலாயிரதிவ்வியபிரபந்தம் - குறிப்பாய், பெரியாழ்வார் ஆண்டாள் பாசுரங்கள். பிறகு குறுந்தொகை பிறகு சும்பராமாயணம் பிறகு பாரதி.....

கே: 'பாலேவனச் சோலை' படம் உங்களை எந்தவிதத்தில் பாதித்தது? அதைவிட வேறு படங்கள்?

ப: பாதிப்பு ஏதுமில்லை. வழக்கம் பேரல் பொய்யாய் முடிந்து விட்ட சினிமாக்கதை. என்னை பாதித்த திரைப்படம் காடு(கன்னடம்) அரண்யதின் நாத்ரே (வங்காளம்) என்னை அயரவைக்கும் தமிழ்ப்படம் இனித்தான் வரவேண்டும். வரும்.

கே: உங்களைக் கவர்ந்த திரைப்பட இயக்குநர் யார்? இசையமைப்பாளர் யார்?

ப: முழுமையாகக் கவர்ந்தவர் எவருமில்லை. எல்லோரிடமும் ஏதோ குறையிருப்பதாய் படுகிறது, விளக்கிச் சொல்லத் தெரியவில்லை. ஆனால் K. பாலச்சந்திரன் அறிந்தவன் என்கிற முறையில் இவரிடம் நம்பிக்கையிருக்கிறது. மிக நல்ல படங்கள் இவரால் நிச்சயம் தரமுடியும். அவருக்கு காலம் உதவி செய்ய வேண்டும். இசையமைப்பாளர்: வேண்டாம் விட்டு விடுங்கள்.

கே: இன்று வெளியாகிற பத்திரிகைகளில் எதனைத் தொடர்ந்து படித்து வருகிறீர்கள்?

ப: கணையாழி.

கே: யாருடைய நாவலை விரும்பிப் படிப்பீர்கள்?

ப: அசோகமித்திரன், ஜானகிராமன், சுந்தரராமசாமி, சா. சுந்தரசாமி, ஜெயந்தன்

(தொடருள்)

அறியாமையை அறியாமல் இருப்பதே அறியாமையின் நோயாகும்,

□

□

கடவுள் ஏழைகளை நேசிக்கிறார். பணக்காரர்களுக்கு உதவுகிறார்.

□

□

வினன் ஆடைகளை வெளுத்துப் போக வைப்பதும் ஜிப்சி அணிகளை கறுத்துப் போகவைப்பதும் அதே சூரியன்தான்.

□

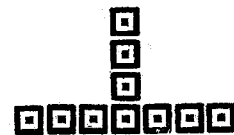
□

மதுக்கடைக்காரன் குடிகாரனை நேசிப்பான் ஆனால் குடிகாரனை மருமகனாக ஏற்க மாட்டான்.

இசையால் வசமாகா இதயமெது

- உங்களை மெய்மறக்கச் செய்யும் கர்னாடக இசை மேதைகளின் கச்சேரிகள்
- திரை இசைப் பாடல்கள்
- பக்திப் பாடல்கள்
- தனிப்பாடல்கள்

அனைத்தையும் நவீன எலெக்ட்ரானிக்ஸ் விக்ஸ் மூலம் துல்லியமாக ஒலிப்பதிவு செய்து தருவதிலும், ரேடியோ — ரேப்ரெக் கோடர்கள் — தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் அனைத்தையும் திருத்தம் செய்வதிலும் விற்பனை செய்வதிலும் முன்னிலையில் திகழ்பவர்கள்:

ரேடியோஸ்பதி

58, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 7805

உங்களை மனத்திற் கொண்டு உங்களுக்காகத் தயாரித்தளிக்கின்றோம் யசோ ஊட்டமிகு சோயமா

(இயற்கை ஏலக்காய்களின் இன்பம்தரு நறுமணத்துடன்)

சோயா உணவுகள் ஆய்வு நிறுவன ஆலோசனைகளின் பிரகாரம் விஞ்ஞான முறையில் தயாராக்கப்பட்டது.

குழந்தைகளின் மூளை வளர்ச்சிக்கும், உடல் வளர்ச்சிக்கும் அத்தியாவசியமான புரதச் சத்தை அதிக அளவில் கொண்டுள்ளது.

தேங்காய்ப் பாலுக்குப் பதிலாக நீங்கள் தயாரிக்கும் கறிகளுக்கு எங்கள் சோயமாவைப் பாவிக்கலாம்.

நீங்கள் விரும்பாத அவரை மணம்—அதற்குக் காரணமான என்சைம் 'டீறிப்சின்' இன்சி பிற்றர் அகற்றப்பட்டுள்ளது.

மரக்கறிகளை வழமை போல் நீரிலே வேக வைத்த பின்னர் சிறிதளவு சோயமாவைக் கரைத்துத் தேங்காய்ப்பாலுக்குப் பதிலாக கறியுடன் சேருங்கள். ஒருமுறை கொதித்தவுடன் இறக்கிப் பரிமாறுங்கள்.

சோயமாவிலுள்ள கொலஸ்ட்ரோல் அற்ற லெசித்தின் கொழுப்பு உங்கள் உடலிலுள்ள கொலஸ்ட்ரோலைக் கரையச் செய்து உங்களுடைய இதயத்தைப் பாதுகாக்கின்றது.

உங்கள் அடுக்களையில் நீங்கள் வைத்திருக்கும் அதிக உபயோகமுள்ள பண்டம் இது என் பதனைக் காலப்போக்கில் நீங்கள் மனமார ஏற்றுக் கொள்வீர்கள்.

நீங்கள் தயாரிக்கும் — கூழ், களி, அப்பம், ரொட்டி, பிட்டு, இடியப்பம், தோசை, இட்லி, பான், மற்றும் பல வகையான பலகாரங்கள், பணியாரங்கள் தயாரிக்கும் பொழுது எங்கள் சோயமாவையும் சிறிய அளவில் சேர்த்துக் கொள்வதன் மூலம் உங்கள் குடும்பத்துக்குத் தேவையான முழுப் புரதத்தையும் நீங்கள் பெற்றுக் கொள்ளமுடியும்.

சோயமாவின் அருமை பெருமைகளை ஆஸ்திரியர்களும், ஜேமானியர்களும் முதன் முதலில் உலகுக்கு அறியத்தந்தனர் என்பதனையும் நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்.

இதோ இந்தப் புரத அளவுகளைக் கவனியுங்கள்:

500 கிராம்கள் சோயமாவில் 182 கிராம்கள் புரதம் உள்ளது.

.. .. மாட்டின்

இறைச்சியில் 90

.. .. முட்டைகளில் 59

சிந்தித்துப் பார்த்துச் செயற்படுங்கள்.

மேலும்:

சோயமாவில் புரதம் — கல்சியம் — பொஸ்பரஸ் — இரும்பு — 'பி' விற்றமின்கள் லெசித்தின் ஆகியனவும் உள்ளன.

ஒரு சுண்டு — கோதுமை மா அல்லது அரிசி மாவுடன் இரண்டு மேசைக். கரண்டிகள் சோயமா சேர்த்தால் தாராளமாகப் போதுமானது.

எங்கள் சோயமா எங்கும் கிடைக்கும்.

50 கிராம்கள் விலை ரூபா 1/50 மட்டுமே.

விநியோகிப்போர்:

யசோ ஊட்டமிகு உணவுகள்

362, காங்கேசன்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

(பாரதி நூற்றாண்டை
எண்ணி எழுதியது)

ஆண்டவனையே ஆண்டவன் நீ!

உனக்கு நூற்றாண்டு விழாவா ?
தமிழ்க்கவிதை நூல் — ஆண்டு விழாவா !
ஆண்டவனையே ஆண்டவன் நீ !
நீ வறுமையில் செத்துக் கொண்டு
அமுதங்களைச் சுரந்த தேவன் !
உனது அட்பய பாத்திரம்
நாங்கள் கேட்பதை தருகிறது.
நீ மட்டும் கேட்க முடியாதவிடத்திற்கு
போய்விட்டாய்!
ஆண்டவனையே ஆண்டவன் நீ !
நீ ஆளுவதைப் பொறுக்காமல்
எங்களை அழவைத்து
சொற்பகாலத்தில் — உன்னை
சொற்கத்தில் எடுத்துவிட்டான்!
ஆனாலும் —
உன் விஷயத்தில்
அவன் தோற்று விட்டான்.
நீ பிறந்து கொண்டே யிருக்கிறாய் !
அவனுக்குத் தெரியவில்லை !
ஒவ்வொரு தமிழ்க் குழந்தையோடும்
நீ தவழ்ந்து
வளர்ந்து
வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறாய்.
எத்தனை கோடி உயிர்கள் உனக்கு
இனியும் அவனால்
உன்னைக் கொல்லமுடியாது!

ம. சந்திரமோஸ்

ஷேக்ஸ்பியர்.

ஷேக்ஸ்பியர் உலக மகாகவி. அவர் தம்முடைய நாடகம் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு உலகத்தையே படைத்திருக்கின்றார். அவைகளில் வரும் கற்பனை மனிதர்களான ஷைலக், அயாகோ ஆகியோர் உலகில் உயிர்வாழ்பவர்களை விட உயிரோட்டம் உடையவர்களாக உலக சிரஞ்சீவிகளாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்களுடைய ஒவ்வொரு சொல்லும் அவர் 'ஹாம்லெட்' என்ற நாடகத்தில் கூறுவதுபோன்று இனிமைக்கு இனிமை சேர்ப்பது போன்றல்லவோ அமைந்துள்ளது. அவருடைய நாடகங்களைப் பற்றிப் பெருமித உணர்வு கொண்டிருந்த பிரிட்டிஷ் பெருமக்கள் "நாங்கள் இந்தியாவை வேண்டினும் இழப்போம் ஷேக்ஸ்பியரின் காவியங்களை இழக்க மாட்டோம்!" என்று அக்காலத்தில் கூறினர். எலிசபெத் மகாராணியார் கூட ஒரு நாள் உரையாற்றிக் கொண்டிருந்த பொழுது "பிரித்தானிய மக்களாகிய நாம் வாழும் இங்கிலாந்து நாட்டை இழந்த போதிலும் கவலைப் படப்போவதில்லை. நம்மிடம் ஷேக்ஸ்பியரின் காவியங்கள் உள்ளன. அதில் அவர் கூறியுள்ள பண்பு, வீரம், திறமை, ஆகிய வற்றை மேற்கொண்டு நாம் மீண்டும் இதனைக் கைப்பற்றி ஆள்வோம்." என்று இயம்பியுள்ளார். ஷேக்ஸ்பியரில் இருந்து ஓர் அறிஞர் கூறும் பொழுது ஷேக்ஸ்பியரை பற்றி "ஓர் அணுவை எடுத்தால் பிரிட்டனைப் படைத்து விடலாம். பிரிட்டனில் இருந்து ஓர் அணுவை எடுத்தால் அகில உலகத்திலும் உள்ள கவிஞர்களையும் படைத்து விடலாம்." என்று கூறியுள்ளார்.

எம். எம். அபுபக்கர்
மன்றார்.

- வானவில் வர்ண்ணங்களில்
அழகுக்கலை கொஞ்சம் ஜவுளித்தினிசுகளின்
களஞ்சியம்

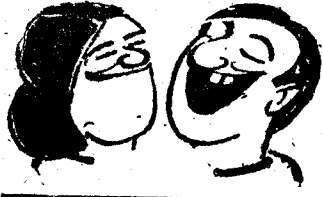
சிங்காரம்ஸ்

- நவநாகரீக தங்க, வைர நகைகளின் தேர்வுச்
சுரங்கம்!

டைமா நகை மாளிகை

செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு.

தொலைபேசி: 20785

குடும்பக்

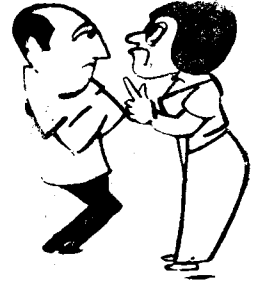
குறுநகை

ஆபீஸில் எல்லாருடைய டிபன் காரியரிலும் மீன் குழம்பு. பொரியல், கோழிக்கறி, சுறு வறுவல், ஆம்லெட் என்று அமர்க்களப்படும் போது என்னுடைய டிபன் காரியரில் மட்டும் வெறும் கத்தரிக்காய்க் கறியும் இரண்டு மிளகாய்ப் பொரியலும் ஒரு ராட்சச அப்பளமும் அழுது வடியும். இதற்குக் காரணம் என் மனைவியாரின் கடவுள் பக்தியும் விரதங்களும் தான். எல்லா இந்தக் களங்களும் வெள்ளிக்கிழமைகளில் மாமிச உணவுகளை விட்டு மரக்கறிவகைகளைச் சமைத்து கோயில் குளமென்று பக்தியிருப்பது ஒன்றும் புதுமையல்ல. ஆனால் என் இல்லாளைப் பொறுத்தவரை வாரத்தில் பாதி நாட்களுக்கு மேல் ஒவ்வொரு நாளையும் ஒவ்வொரு கடவுளுக்கு அர்ப்பணித்து விரதமிருந்து பக்தியாயிருப்பாள். வெள்ளிக்கிழமையை விடுங்கள். அடுத்து சனிக்கிழமை சந்திதி முருகனுக்கோ, நல்லூர்க் கந்தனுக்கோ உரியது. ஞாயிறு கிருஷ்ணனுக்கு உரியது. செவ்வாய் அம்மனுக்கு, இப்படி நாளென்று நாட்களுக்கு கோயிலும் குளமும் விரதமும் சைவ உணவும் தான். வாரத்தில் மீதமாயிருக்கும் இரண்டு மூன்று நாட்கள் கூட மரக்கறியிலிருந்து மயிரிழையில் தான் தப்பவேண்டும். இத்தனைக்கும் சைவ உணவையாவது தயிர், மோர், நெய் என்று பல்வேறு கறி அயிட்டங்களுடன் தாராளமாக ஆக்குவதும் கிடையாது. அதிலும் இந்தக் கத்தரிக்காய்க் கறியை தினமும் பார்த்து பார்த்து எனக்குக் கண்கள் பூத்துப்போய் விட்டது. “விரதமிருந்தால் உடலில் ஒரு

சுறு சுறுப்பும் மனதில் ஒரு உற்சாகமும் தெளிவும், சந்தோஷமும் புனிதமும் ஏற்படும்” என்று அடிக்கடி என் மனைவி கூறுவாள். அவளைப் பெறுத்தவரை அது உண்மையென்றுதான் தோன்றுகிறது. ஆனால் என்னையும் என் எட்டுவயது மகனையும் பொறுத்தவரையிலும் இது ஏதோ போன பிறப்பில் நாங்கள் தீவிர மாமிச பட்சணியாக இருந்ததற்காக இப்பிறப்பில் கொடுக்கப்பட்ட தண்டனையாகவே பட்டது.

ஒரு நாள் புதன்கிழமை ஏதோ விடுமுறை நாள். இறைச்சிக்கடைக்கு நேரத்தோடு போய் ஆட்டிறைச்சியும் ஈரலும் வாங்க வேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தேன். அதைப்பற்றி என் பையனிடம் கூறியபோது அவனுடைய நாக்கில் ஜலம் ஊறியது. பிளாஸ்டிக் கூடையை எடுத்துக் கொண்டு அவனும் என்னுடன் வரத் தயாராகிவிட்டான். குளித்து முழுகி ஈரம் சொட்டச் சொட்ட வந்த என் இல்லாள் “எங்கே ஒம்பது மணிக்கே புறப்படுறீங்கள்?” என்றுள். “இறைச்சிக்கடைக்குப் போகிறோம்.” என்று நான் பெருமையுடன் கூறியதுதான் தாமதம். “இதென்ன அநியாயம்? இன்று ஏகாதசி விரதம் மறந்திட்டியளோ?” என்று இறைந்து கொண்டே உள்ளே போனாள். எனக்குச் சர்வமும் அடங்கிப் போய்விட்டது. மகளைப்பார்த்தேன். அவன்முகம் காற்றுப்போன பிலூன் மாதிரி ஆகிவிட்டது. அவளை ஓரமாக அழைத்துச் சென்று பேசாம இருப்பத்து மணிக்கு சுப்பு அங்கிள் வீட்டுக்குப் போவதாகச் சொல்லி

வீட்டுப் போய் இறைச்சிப் புரியாணி சாப்பிடுவோம் என்றதும் அவன் முகம் மலர்ந்துவிட்டது. தந்தையும் மகனுமாக வீட்டு வாசலில் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டோம். பத்து மணிக்கு மேல் என்மனைவி பிளாஸ்டிக் கூடையுடன் மார்க்கெட் பக்கமாகப் போனதும் போகாததுமாக “சுப்பு அங்கிள் வீட்டுக்குப் போயிட்டு வர்றோம்” என்று மாமனாிடம் கூறிவிட்டு மகனையும் கூட்டிக் கொண்டு ஹோட்டல் டிபாரீசுக்குள் நுழைந்தேன். இறைச்சிப் புரியாணி, ஈரல் பொரியல், ஆம்லெட் அதற்கு மேல் புருட்சலட் ஐஸ் வாட்டர் என்று சகல அசைவ உணவுகளையும் உள்ளே தள்ளினோம். அதன் பின் டவுனையும் ஒரு சுற்றுச் சுற்றிவிட்டு அவசரம் அவசரமாக வீடுதிரும்பிய போது மணி பன்னிரண்டைத் தாண்டிவிட்டது. என் மனைவி விரதச் சாப்பாட்டை ஓட்டுக் கூரையில் வீசிக் காகத்தை அழைத்துக் கொண்டிருந்தாள். எங்களைக்

மனைவி: பிளேயின்ட தரமுடியாது பிளேயின் வாட்டர்தான்.

எழுத்தாளன்: சரி என் நாவலில் வரும் கதாநாயகனையாவது ஆப்பிள் ஜூஸ் குடிக்க வைப்போம்.

— சிந்தனா

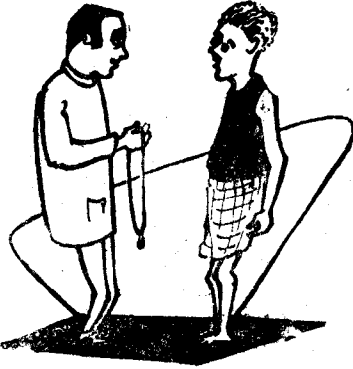
கண்டதும் “ஒரு இடத்துக்குப் போன அங்கேயே இருந்திடுங்கோ. இங்கே அரைமணி நேரமாகத்துறேன். ஒரு காகம் கூட வராதாம் கொஞ்சம் நீங்களும் கூப்பிடுங்கோ” என்றான். உள்ளே இருக்கும் இறைச்சிப் புரியாணியின் வேலையோ என்னவோ நானும் மகனும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டு மிகவும் பலமான குரலில் உற்சாகமாகக் காகங்களை அழைத்தோம். “இப்படிக்கத்தினால் வர்ற காகமும் வராது... நீ வாடா உள்ளே முகம் காால் கழுவிவிடுறேன்”

என்று மகனை அழைத்துக் கொண்டு உள்ளே போய் இரண்டு நிமிடங்களில் என் மகனின் அழகுரல் பலமாகக் கேட்டது. தரதரவென்று அவனை இழுத்துக் கொண்டு வந்து வெளியே விட்டாள் என் மனைவி. “அதானே பார்த்தேன் என்ன இவன் முகத்திலே புலால் மணக்குது என்று சீச்சி ஏகாதசி நாளிலே இறைச்சியைச் சப்பிவிட்டு வந்து நீக்கிறீர்களே இந்தக் குற்றம் பொறுக்காமல்தான் ஒரு காகமும் வரவில்லை... போங்கோ இரண்டு பேரும் தோட்டத்துக் கிணத்

துக்குப் போய் நல்லா தலையிலே ஊத்தி முழுகியிட்டுத்தான் வீட்டுக்குள்ளே வரவேண்டும்” என்று கத்திவிட்டு உள்ளே போய்விட்டாள் என் இல்லாள். நானும் மகனும் தலையைத் தொங்கப் போட்டுக்கொண்டு அன்று இரண்டாவது முறை தலைமுழுவதற்காக தோட்டத்துக் கிணத்துக்குப் போனோம்.

எஸ். ராமச்சந்திரன்

மானிப்பாய் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

டாக்டர்: தீபாவளிக்கு என்ன சாப்பிட்டாய்?

பைத்தியம்: எலாம் குளொக்.

டாக்டர்: உனக்கு இன்னும் பைத்தியம் சுகப்படவில்லை.

பைத்தியம்: உங்களுக்கு இப்போதான் பைத்தியம் ஆரம்பம்... நான் சொன்னது புரியவில்லை... எங்களைக் கூவி எழுப்பும் சேவலைச் சாப்பிட்டநான்.

— ஜோக்கிரட்டஸ்

வாடகைக்கு இருப்பவர்: சார்... நீங்க வாடகைக்குத் தந்த வீடு ரொம்ப நல்லாயிருக்கு சார்...

வீட்டு சொந்தக்காரர்: அப்படியா!

வாடகைக்கு இருப்பவர்: ஆமாங்க சார்...மாரிவந்திட்டா எல்லா ரூமும் பாத்தும் தான்...

— ஜோக்கிரட்டஸ்

ஒருவர்: இப்போ உதைவாங்கிக் கட்டிடுறே... உவர் யார்?

மேசன்: உவருக்குத் தான் அண்மையில் சிங்கமனை வீடு ஒன்று கட்டிக் கொடுத்தான்.

□

□

□

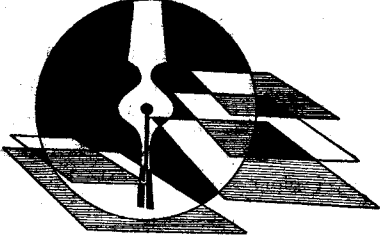
□

□

முதல் பிச்சைக்காரன்: அண்ணாச்சி ரொம்பப் பணம் வைத்திருக்கிறீர்களே... ஒரு கல்வீடு கட்டினால் என்ன?

இ. பிச்சை: மதிலில் சுலோகங்கள் எழுதி அசிங்கப்படுத்துகிறீடுவார்கள்.

திருமுகம்

அன்பான சிரித்திரா!

டாக்டர்கள் மருந்தைத்தான் சிபார்சு செய்கிறார்கள். என்று பார்த்தேன், உன்னையும் சிபார்சு செய்கிறார்களே!

ஆமாம்! எனது அப்பாவுக்கு பிறசர் (அதிசூருதி அமுக்கம்) ஒரு டாக்டரிடம் கூட்டிச் சென்றேன். அவர் கூறினார் இந்த மருந்துகளைக் கொடுங்கோ அதோடு உங்கள் அப்பாவை சந்தோஷமாய் வைத்திருங்க. நல்ல சிரிக்கக் கூடிய புத்தகங்கள் வாசிக்கக் கொடுங்கோ. அதாவது சிரித்திரன் வாங்கிக் கொடுங்கோ தன்னை மறந்து சிரிப்பார் நோய் திரும் என்றார்.

வாழ்க உன் புகழ் என வாழ்த்தும்.

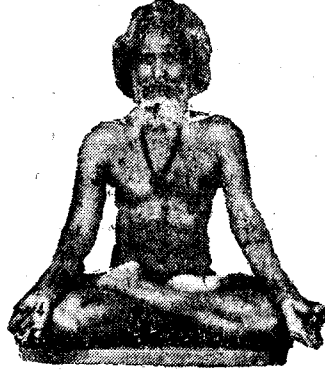
சி. இராசபூமி
மீசாலை தெற்கு,
மீசாலை.

உங்கள் பத்திரிகையை ஒவ்வொருமாதமும் வாங்கி அறிவுக் கடலைப் பருகுகின்றேன், பெருக்குகின்றேன். 19 ஆண்டு காலமாக உங்கள் வாசகர்களை சிந்திக்கவும் சிரிக்கவும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

19ம் ஆண்டுப் பவனியில் சிரித்திரன் என்ற பகுதியில் அதற்குக் கீழ் வரும் நகைச்சுவைப்படமும் கருத்தும் இரட்டை அர்த்தங்களை விளக்குகின்றன என நான் நினைக்கிறேன். அதாவது போலிகள் ஆபாசங்கள் நிறைந்த பத்திரிகைகள் வென்ற

தில்லையென்பதே. இதை தரம் கெட்ட பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் உணர வேண்டும் என்பதே எனது கருத்து.

து. தர்மராசா
கொழும்பு-11

தங்கள் 'சிரித்திரன்' சஞ்சிகையைப் படித்து பெருமகிழ்ச்சியடைகிறோம். ஆழமான கருத்துக்களை நகைச்சுவையோடு பாமரர்களும் விளங்கி ரசிக்கும் வண்ணம், கட்டுரைகள், கதைகள், துணுக்குகளைத் தாங்கள் வெளியிடுவது பாராட்டுதற்குரியது. முக்கியமாக மகுடிப் பிரிவில் தரமான கேள்விகளுக்குத் தாங்கள் அளிக்கும் பதில்கள் மிக மிகப் பயனுள்ளனவாகவும் பொருத்தமானதாகவும், சிந்தனைக்குரியனவாகவும் அமைந்துள்ளது. எமது கருத்தை யாவரும் ஏற்றுக் கொள்வார்களென்பது திண்ணம்.

தங்களது இந்த நற்பணி மேன் மேலும் 'வளர்ந்தோங்கி' வருங்காலச் சந்ததியினரும் பயன்பெற்றும்பயும் வண்ணம் எல்லாம் வல்ல இறைவனை உளமாரப் பிரார்த்தித்து ஆசீர்வதிக்கின்றோம்.

அன்பே சிவம்
சுவாமி ஸ்ரீ சிதானந்தயோகி
நல்லூர்.

உங்கள் ஒக்டோபர் மாத இதழ் சுண்டோம் மனம் மகிழ்ந்தோம். இம்முறை எல்லாப்பக்கங்களிலும் பார்க்க மகுடியின் பக்கமே சிரித்திரனுக்கு சிகரம் வைத்தாற் போல் அமைகிறது.

நாமும் எவ்வளவோ பத்திரிகைகளை புரட்டுகிறோம், எத்தனையோ கேள்வி பதில்களை புடிக்கிறோம். ஆனாலும் திரும்ப திரும்ப திருப்பி திருப்பி படிக்கத்தூண்டுவது மகுடியின் பதில் ஒன்று தான்.

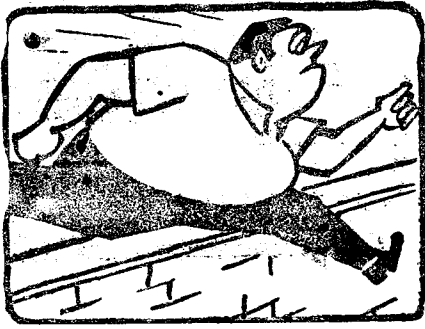
நின்று, நிறுத்தி, நேராக, அதுவும் ஆழமாக கருத்துக்களைத் தர மகுடி ஒன்றால் தான் முடியும். மகுடியின் நரத்திற்கு ஆடாத மனித மனங்களே இல்லை என்று கூட சொல்லலாம்.

விரசமரீன கேள்வியாக இருந்தாலும், விரசமில்லாது சிரசு உறைக்கும் வண்ணம் சிந்தனையைத் தூண்டும் பதில் தர சிரித்திரன் மகுடியால் தான் முடியும்.

உதாரணத்திற்கு: "ஒரு பெண் என்னைக் காதலிக்கிறாள், என்பதை நான் எப்படி அறிய முடியும்" என்ற கேள்விக்கு விலைவாசி உயர்வினால் மயக்க நிலையில் இருப்பாள். அதால் தையல் உன் மேல் மையலில் மயங்கி இருக்கிறாள் என்று தப்புக்கணக்கு போட்டிட வேண்டாம்". என்ற பதில் ஒரு எடுத்துக்காட்டு. ஆதலால் கபடம் இல்லாத விகடம் தரும் மகுடியின் பதில்களை சிரித்திரனுக்கு மகுடம்.

எஸ். தங்கராஜன்
நல்லூர் வாலிப வட்டம்
நல்லூர்.

மலைதாண்டி
மதில்தாண்டி
இவர்
எங்கே ஓடுகிறார்?
காதலியிடமா? இல்லை.

மனோரம்யமான
அண்ணா கோப்பி
அருந்துவதற்கே

தயாரிப்பாளர்:

அண்ணா தொழிலகம்
இனுவில்.

எமது வாடிக்கையாளர்களுக்கும்
ஆதரவாளர்களுக்கும் எமது
இதயம் கனிந்த
தீபாவளி வாழ்த்துக்கள்

யாழ் நகரில்
நவீன நகைகளுக்கு
சிறந்த இடம்

ஈஸ்வரன் ஜிவல்லர்ஸ்

ஓடர் நகைகள் குறித்த தவணையில்
உத்தரவாதத்துடன் செய்து தரப்படும்.

EASWARAN JEWELLERS

342, K. K. S. ROAD,

JAFFNA.

தொலைபேசி இல. 24026

நாடு நலம்பெற நடுவோம் மரங்கள்!

அணுக்குண்டு யுத்தம் உலகை அச்சுறுத்தும் காலம் இது. அமெரிக்க நாட்டு விஞ்ஞானிகள் எலுமிச்சம் பழத்தோலை ஆராய்ச்சி செய்து அதைக் கொண்டு "Piobilobin" "பைபோபி லோபின்" என்ற ஒரு வகை மருந்தைத் தயாரித் திருக்கின்றார்கள். இதை உட்கொண்டால் அணுக் குண்டு வெடித்து அதினின்று கிளம்பும் விஷக் கதிர் இயக்கத்திலிருந்து மனிதனும் மற்றும் உயிர் களும் கூட உயிர் தப்பலாமெனக் கூறுகின்றனர்.

அணுக்குண்டின் சக்தியை வெல்லக்கூடிய பழத்தை தினமும் காலையில் தேக்கரண்டியளவு சாற்றைப்பிழிந்து சுத்தமான தேனுடன் வெந் நீரில் கலந்து உட்கொண்டால் நோய்கள் எம்மை அணுகுவது எம்மட்டில் ஆகவே எலுமிச்சை பயிரிடுவோம்... உயிர்காப்போம்.

தூய வெண்மையாய் துலங்க வைப்பது
மில்க்வைற் சலவைப்பவுடர் மில்க்வைற் சவர்க்காரங்கள்.

தயாரிப்பாளர்கள்:

மில்க்வைற் தொழிலகம்

யாழ்ப்பாணம்.

த. பெ. இல: 77

தொலைபேசி: 7233

பிரதம தபாற் காந்தோரில் செய்திப்பத்திரிகையாகப் பதிவு செய்யப்பெற்றது பதிவு இல. பி. இலு 58/800
● 550, கே. கே. எஸ். விதி. யாழ்ப்பாணத்தில் வசிக்கும் சி. சிவஞானசுந்தரம் அவர்களால்
550, கே. கே. எஸ். விதியில் உள்ள சிரித்திரன் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பெற்றது.